

ΕΛΛΗΝΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΤΟΥ
ΕΘΝΙΚΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΤΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ

ΜΑΪΟΣ
1936

40

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ "ΕΛΛΗΝΙΣ"

"HÉLLÉNIS,"
Revue mensuelle du Conseil National des femmes Héliènes

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Συνδρομή έτησια Δραχ. 100	
Έξάμηνος	60
Έξωτερικού	σελίδια 7
Έξάμηνος	4
	τιμή εκάστου τεύχους
	άπλοῦ..... Δραχ. 10
	διπλοῦ..... ,, 15

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶναι προπληρωτέαι.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

Κωνσ. Δεμερτζής, νεκρολογία.—Στήλη Ειρήνης.—Πρόσκλησις πρὸς τὰς ἀναγνώστριάς.—Καλλ. Παρ-
ρέν, ὑπὸ Εἰρ. Νικολαΐδου.—Ἡ ἀτομικὴ ἐργασία εἰς
τὰ Σουηδικὰ Λύκεια, ὑπὸ Ἑλμ. Παντελάκη.—Λογο-
δοσία τῆς Ἐκτ. Ἐπιτροπῆς τοῦ 1935.—Χαιρετισμὸς
τῶν Παιδιῶν τῆς Οὐαλλίας.—Μὲ τὸ πέρασμα τῆς
ζωῆς, διήγημα ὑπὸ Ἀθ. Ταρσούλη.—Προσφορά,
ποίημα ὑπὸ Μόνας Λίξας.—Τὸ φίλ, ποίημα ὑπὸ
Ρίτας Μπούμη.—Φτώχεια μὲ τὸ φῶς, ὑπὸ Μ. Σοστέν-
σκο.—Σονέττο παρηγορίας, ὑπὸ Jean Richerin, μετά-
φρασις Σιλβίου.—Ἡ Ἑλληνικὴ ὁσος.—Ἡ καμπάνα
τοῦ χωριοῦ μου ποίημα ὑπὸ Ἀγλ. Λαζαρίδου.—Πρω-
τομαγιά, ποίημα ὑπὸ Καλλ. Κορδοπάτη.—Μερόπειον,
ὑπὸ Β. Λέκα.—Καλλιτεχνικὴ κίνησις, ὑπὸ Ἀθ. Ρεδιά-
δου.—Θεατρικὴ Σιγή, ὑπὸ Κατ. Κακούρη.—Τὸ Α'.
Βαλκ. Συνέδριον Προστασίας Παιδιοῦ, ὑπὸ Ε.Κ.Β.—
Ἐκκλησίαι τοῦ Γραφείου Εὐρέσεως Ἐργασίας.—Εἰδή-
σεις.—Μερικὲς Γνώμες γιὰ τὴν Μαργ. Ἀλβάνη Μη-
νιάτη τῆς κ. Ἀθ. Ταρσούλη.

Ἐπὶ τῆς Συντάξεως ΕΛΕΝΗ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου εἰκόνα παριστᾷ Σκυριανὴν οἰκογένειαν καὶ εἶνε ἔργον τοῦ ζωγράφου φὸν Πέσχε.

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

Ἡ συμβουλή ἐνὸς σοφοῦ

Εἴπ' ἕνας σοφὸς μ' ἐπιτυχία:
—Νὰ ποιά εἶν' ἡ ἀλήθεια ἢ σωστή
Μὴν ξεχνᾷτε πῶς ἡ εὐτυχία
Κρέμεται συχνὰ σὲ μιὰ κλωστή!

Μιὰ κλωστή... Καὶ ὅπως ὅλοι ξέρουν,
τρέμουν γιὰ τὴ Μοῖρα, τί θὰ πῇ...
Κι' ὅλοι νύχτα-μέρα ὑποφέρουν,
μήπως ἡ κλωστή, τυχόν, κοπῇ...

Κι' εἶπε ὁ σοφὸς ἀμέσως: "Ἄρα...
Φρόντισε βρὲ ἄνθρωπε κουτὲ
Νὰ ναι ἡ κλωστή... μάρκας «ΚΙΘΑΡΑ»
Κι' ἔτσι δὲν θὰ κόβεται ποτέ!...

Δ. ΓΙΑΝ...

PASSIFLORINE

ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΟΝ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Ἡ **Passiflorine** (Πασιφλορίνη) ἀποτελεῖ τὴν φυτοθεραπευτικὴν
ἀγωγὴν τῶν διαταραχῶν τοῦ συμπαθητικοῦ καὶ παρασυμπαθη-
τικοῦ αἵτινες συνοδεύουν τὸν βίον τῆς γυναικός.

Κατὰ τὴν ἡβην. Κατὰ τὰς καταμηνίους περιόδους.

Κατὰ τὴν κύησιν. Κατὰ τὴν ἐμμηνόπαυσιν εἰς τὰς

ψευδομητρικὰς παθήσεις.

Ἡ **Passiflorine** (Πασιφλορίνη) εἶναι τὸ φάρμακον τῶν διανοου-
μένων, καλλιτεχνῶν, καθηγητῶν, ἐπιχειρηματιῶν κ.λ.π.

Ἡ **Passiflorine** (Πασιφλορίνη) θεραπεύει τὴν ὑπερ-
κόπωσιν, πάσης φύσεως νευρασθένειαν καὶ ἀϋπνίαν,
δύναται δὲ νὰ λαμβάνεται συνεχῶς ἄνευ φόβου
δηλητηριάσεως ἢ τοξικομανίας, διότι οὐδὲν τοξικὸν
περιέχει.

ΜΕΣΑΙ ΔΟΣΕΙΣ: 4 κοχλιάρια τοῦ καφέ (ἀνὰ 2 πρὸ ἐκάστου γεύματος).

LABORATOIRES DE LA PASSIFLORINE
G. REAUBOURG
DOCTEUR EN PHARMACIE
2 RUE BOUCIC UT PARIS XV

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΕΤΑΙΡΙΑ "ΔΑΦΝΗ"
ΓΕΡΑΝΙΟΥ 28 ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧ. ΓΥ. ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΟΡΕΑ Ἀ. Παπακωνσταντίνου
ΗΜΕΡΟΜ. 10-9-81
ΑΡΘ. 30254

ΟΙΚΙΑΚΗΣ
ΜΑΓΕΙΡΙΚΗΣ ΚΑΙ
ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ

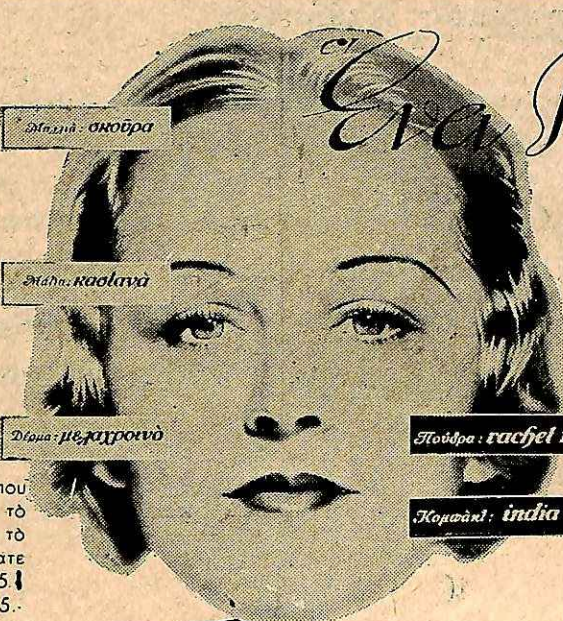
ΔΙΑ
ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΙ
ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑΣ

Ἡ σχολὴ περιλαμβάνει τάξεις Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων αἵτινες ἐπιθυμοῦν νὰ πλουτίσουν τὰς γνώσεις των εἰς τὴν οἰκιακὴν μαγειρικὴν καὶ ζαχαροπλαστικὴν διὰ μερικῶν μόνον μαθημάτων.

Τὰ μαθήματα γίνονται εἰς ὥρας πρὸ μεσημβρίας καὶ ἀπόγευμα, διαρκοῦν δὲ ἀπὸ Ὀκτωβρίου μέχρι τέλους Ἰουλίου.

Ζητήσατε πληροφορίας καὶ Κανονισμὸν — Γωνία Σίνα καὶ Βησαρίωνος 9 — Τηλέφ. 31-339

ΠΡΩΙ ΚΑΙ
ΒΡΑΔΥ **OREODONT** ΔΑΜΒΕΡΓΗ

Ἡ Λοσιὸν προσώπου Scherk ξανανιώνει τὸ δέρμα, ὡμορφαίνει τὸ πρόσωπο. Ζητήσατε φυλλάδια τῶν δρχ 35, 55, 90, καὶ 175.

ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ SCHERK				
Χρῶμα μαλλιών	Χρῶμα ματιῶν	Χαίτη	Χρωματισμοὶ αὐτῶν	Χρωματισμοὶ κομμώσεως
ξανθὰ ἀνοιχτά	γαλάζια	ἄγρια	natural I	blonde rouge
ξανθὰ σκούρα	γαλάζια	δροσιστὴ	natural II	orange
	μαυροπικρὴ	μαυροπικρὴ	rachel I	india

Ἐνα Πειρίεργημα:

Ἐνα μελαχρινὸ πρόσωπο μὲ καστανὰ μάτια καὶ σκούρα μαλλιά χρειάζεται πούδρα Mystikum, rachel I καὶ λιγάκι κομμάκι india. Ἐὰν εἰσθε ξανθὴ, σταράτη ἢ ὠχρὰ ὁ πινὰξ τοῦ Scherk θὰ σὰς βοηθήσῃ νὰ ἔρῃτε τὴν ἀρμονικὴν συμπλήρωσιν τῆς ὡμορφίας σας! Ἡ Πούδρα Mystikum καὶ τὸ κομμάκι Mystikum προσεκτικὰ διαλεγμένα στὸν τόνο τοῦ ἡγῶναι καλυτέρα στὰ μάτια, μαλλιά καὶ ἐπιδερμίδα, σύμφωνα μὲ τὸν πινάκα τοῦ Scherk, δημιουργοῦν τὸν τύπον σας. Ἡ ἐμφάνισις σας ἀποκτᾷ μιὰ γοητεία μοναδική. ● Ἐναντὶ ζορᾶχμου γραμματοσήμου σὰς ἀποστέλλομεν τὸν πινάκα τοῦ Scherk ὡς καὶ δείγματα πούδρας καὶ κομμάκι. ● Πούδρα Mystikum σὲ κουτιά τῶν δρχ. 80, καὶ 50. ● Κομμάκι Mystikum (rouge) δρχ. 80. ● Γεν. Ἀντ/νος. Π. I. Μαγκριώτης, Νίκης 10, Ἀθῆναι.

**Πούδρα
Mystikum**

ΚΟΜΠΑΚΤ ΜΥΣΤΙΚΟΥΜ (Rouge).

Σὲ κομψὰ κουτάκια μὲ καθρεπτάκι καὶ hourette.

ΜΕΤΑΞΩΤΑ ΧΡΥΣΑΘΙΔΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΤΣΟΥ, 26

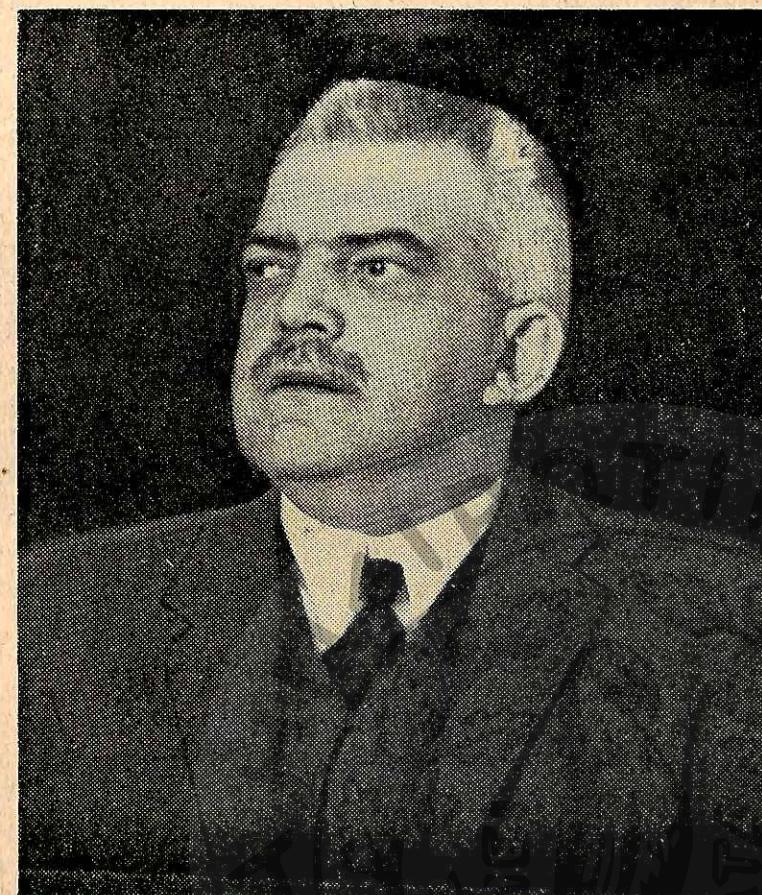
ΕΤΟΣ ΙΣΤ'

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΜΑΪΟΣ 1936

ΑΡΙΘ. 5

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΜΕΡΤΖΗΣ

Ἀπέθανεν ὅπως ἔζησεν ὁ Κωνσταντῖνος Δεμερτζῆς ἡμεῖς. Ὁ θάνατός του κατελύπησε τοὺς ἀνθρώπους ποὺ τὸν ἐγνώριζαν, ποὺ τοὺς ἐδίδασκε, ποὺ τοὺς ἐκυβέρνησε, γιὰτὶ ὁ πνευματικὸς

κόος τοῦ πλοῦτος, ἡ εὐφυΐα του, ἡ βαθυτάτη μόρφωσίς του εἶχαν παραπλεύρως τὴν εὐγένεια καὶ συνοδὸ τὴν καλωσύνη.

Γιὰ τὰ ζητήματά μας, γιὰ τὰ δίκαια αἰτήματα τῶν γυναικῶν εἶχε πάντοτε εὐμενὲς ἐνδιαφέρον καὶ ἡ ἀπώλειά του ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸν γυναικεῖον ἀγῶνα ἕνα πολὺτιμο συνήγορο. Ἡ Ἑλλὰς ὁλόκληρη πενθεῖ τὸν φωτισμένον σύμβουλον τοῦ Βασιλέως καὶ συνεργάτην του ἀπὸ βαρὺ ἔργο τῆς συμφιλίσεως, αἱ δὲ Ἀθῆναι εἰδικῶς ἐκήδευσαν ἕνα πραγματικὰ ἰδικόν των, πολὺτιμον ὑπόλειμμα τοῦ παλαιοῦ καλοῦ καιροῦ, ἀπὸ τοὺς ἐκλεκτοὺς ἀνθρώπους, ποὺ, ὅταν φεύγουν, παίρνουν μιὰν ἐποχὴ μαζί τους.

Στήλη Ειρήνης.

Οι γυναίκες και η παγκόσμιος ειρήνη.

Το μητρικό πνεύμα είναι εκείνο που πρέπει να σώσει τον κόσμο.

Γιατί είναι τόσοι πολλοί οι υποστηρίζοντες τον θεσμό της Κοινωνίας των Εθνών, αν και αισθάνονται απέναντί της τόσες απογοητεύσεις; Γιατί συνηγορούν υπέρ της διατηρήσεώς της, αν και γνωρίζουν τις αδυναμίες της; Ασφαλώς διότι θεωρούν την Κ. τ. Ε. ως το πρώτο βήμα για την πραγματοποίησι ενός διεθνούς δικαίου που αυτό μόνον θα είναι ικανό να μας οδηγήσει σε μια κατάστασι πραγμάτων, όπου οι λαοί δεν θα αλληλοκαταπιέζονται πια με την ισχύ τους, αλλά θα συνεργάζονται για έναν κοινό σκοπό, όπως το απαιτεί το συμφέρον τους.

Όπως το δίκαιο και ο νόμος έσωσαν τα άτομα από το μίσος και τις παρεκτροπές του περιβάλλοντος, και ένωσαν φυλές για να συγκροτηθούν τα κράτη, έτσι μπορούν να ενώσουν και οι λαοί για να σωθούν από μια άμοιβαία καταστροφή, της οποίας αίτια είναι η πείνα και η ανεργία. Μόνον η δικαιοσύνη θα μπορέσει να ενώσει τους λαούς όλης της υφής και να ώθήσει τον κόσμο προς μια πολιτισμένη εξέλιξη, όπου δεν θα έχουν θέσι τ' ανθρώπινα πάθη.

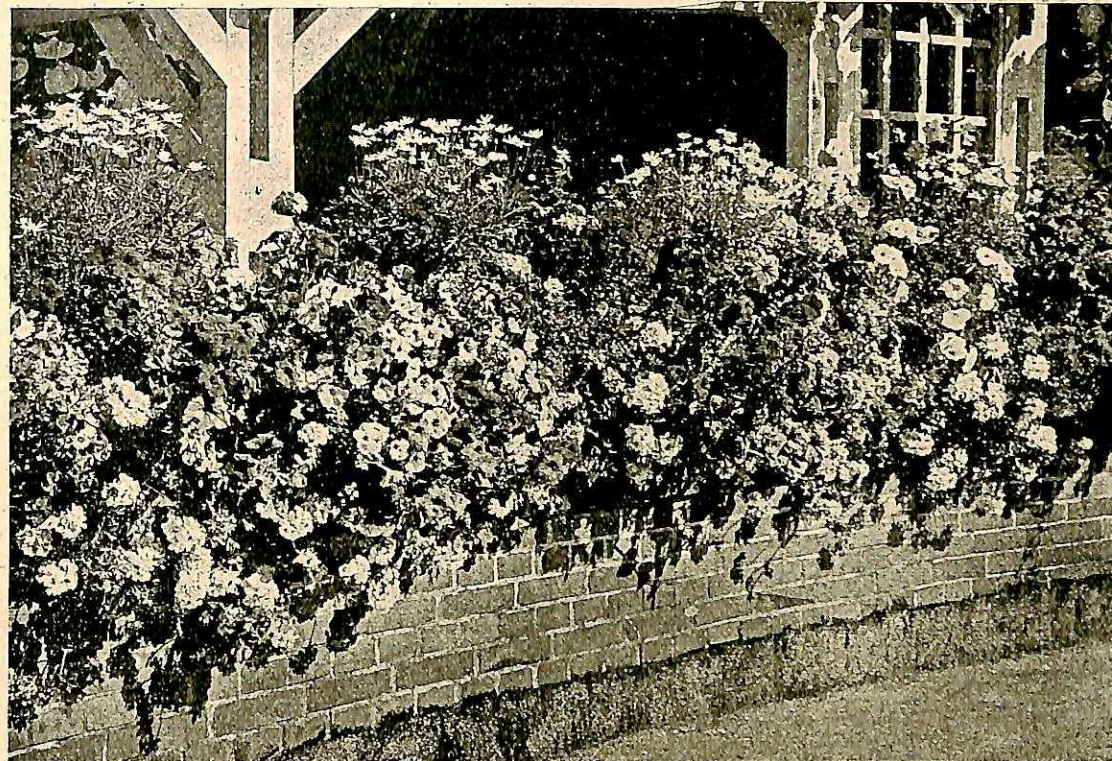
Η γη παράγει τροφή για όλους, κ' εργατικά χέρια είναι αρκετά για να δημιουργήσουν τ' αγαθά, των οποίων στερούνται σήμερα τόσοι πολλοί. Κάθε πεινασμένος και κάθε άνεργος είναι επομένως μία ένδειξις βαρβαρότητας, στην οποία βρίσκεται ακόμη η ανθρωπότητα, είναι απόδειξις ότι αυτή δεν έχει νοιώσει το νόμο της αγάπης προς τον πλησίον. Η δυστυχία της μη καταναλισκομένης υπερπαραγωγής, η πείνα, η αθλιότητα της ανεργίας με τ' ανάποφευκτα επακολογηθέντα της εξαχρείας και της πικρίας που γεννιέται από το μίσος, όλα αυτά τα κακά τα δημιουργούν μόνοι τους οι άνθρωποι. «Αγάπα τον πλησίον σου ως σεαυτόν», είναι νόμος που απαιτεί βέβαια πολύ φιλικές δυνάμεις. Υπό τον περιωρισμένον όμως τύπον «Μη διαπράττεις έγκλημα κατά του πλησίον σου, όπου και αν ζή»... θα μπορούσε να τηρηθῇ ο νόμος αυτός απ' όλους, που θέλουν να λέγονται χριστιανοί και άνθρωποι πολιτισμένοι.

Η ανθρωπότητα άποτίει σήμερα φρικωδώς την παραγνώρισι της ιεραρχίας του ατόμου και της εργασίας. Άφισε τη μηχανή να γίνη η κατάρρα της, αντί αυτή να την λυτρώσει από το σωματικό ζυγό. Είξερε μὲν ο άνθρωπος να παράγει μεγάλη ποσά απ' όλα τ' αγαθά, να εκμηδενίσει τις αποστάσεις, το πνεύμα του όμως έγινε ισχυρό μόνον από την ενεργητικότητά του, αφήνοντας κατά μέρος το σπουδαιότερό του καθήκον: να εξυπηρετή δηλαδή με τις κατακτήσεις του τη ζωή. Ο άνθρωπος σπαταλά ματαιώς τη δημιουργική δύναμι που του δόθηκε· αυτή δεν τον τελειοποίησεν αλλά τον ταπεινώσε και τον παρέσυρε προς το αίσχος της ιδίας του καταστροφής.

Τι πρέπει να κάμουν οι γυναίκες, οι μητέρες σ' αυτόν τον κόσμο, που με όλας τὰς προόδους δεν μπορεί να βρῇ την οδόν του δικαίου; Πρέπει πρωτίστως να λάβουν συνείδησι του έγώ τους, του πιο ευγενικού αισθήματος που εγκλείει η ψυχή τους, του μητρικού, είτε έχουν, είτε δεν έχουν γεννήσει παιδιά. Δεν πρέπει να μένουν άφωνες στο περιθώριο, τουναντίον πρέπει να τὸ φωνάζουν ως που να εισακουσθῶν: Ο Θεός μας έπλασε για να προστατεύωμε και να διατηρούμε τις ζωές που φέραμε στον κόσμο· η γη είναι για όλους. Με τις ικανότητες που έχει ο άνθρωπος είναι εις θέσιν να πραγματοποιήσῃ το έφικτόν ὄριον ευδαιμονίας ἐπὶ της γῆς και ὅχι να εξαπολύσῃ την κόλασι. Δώστε εις όλους εργασίαν κ' επάρκειαν τροφῆς, ἴδου το καθήκον εκείνων που διευθύνουν τον κόσμο.

Γυναίκες, μην αποθαρρύνεσθε, σὰν αρνείται ο κόσμος στο μητρικό πνεύμα την εκτίμησι και τον σεβασμό που του ὀφείλει. Έχετε πίστιν στην αποστολή σας! Η μητρότης, η αληθινή μητρότης προορίζεται να γεφυρώσῃ το χάσμα που χωρίζει τους λαούς και να πλατύνῃ τὰ τόσον στενά ὅρια του δικαίου. Αυτὴ θα σώσῃ τον κόσμο με τὴ δύναμι και τὴ στοργή της. Ο μεγάλος Νορβηγὸς Ίβεν εἶπε: «Στὰ χέρια σας, γυναίκες, έχει εναποτεθῇ ἡ τύχη της ανθρωπότητας. Ως μητέρες σεῖς θα την σώσετε». «Ας λάβωμεν όλες μέρος σ' αυτό το σωτήριο έργο!

M. H.

Πρωτομαγιά στη Κηφισιά. Άνθοστόλιστο μπαλκόνι.

Αγαπητές μου Αναγνώστριες.

ΕΠΙ ΔΕΚΑΕΞ χρόνια χτυπώ κάθε αρχιμηνιά την πόρτα σας για να ξανάρχομαι πάντα εκ νέου σ' επικοινωνία μαζί σας, δηλ. εγώ σας μιλώ, σας λέγω ὅτι έχω στην καρδιά, ὅτι θαρρῶ πῶς μπορεί να σας ενδιαφέρῃ, να σας ευχαριστήσῃ, να σας διασκεδάσῃ, χωρίς όμως να συναντηθῶ ποτὲ απ' εὐθείας μαζί σας. Και όμως, ἤθελα να σας γνωρίσω ἀπὸ κοντά, για να μου πείτε και σεῖς, ἂν εγώ εἶμαι ὁ καλὸς σύντροφός σας, ἂν εκπληρῶ κοντά σας, ὅτι σεῖς ποθεῖτε και ἀναμένετε ἀπὸ μένα, και ἂν νομίζετε, ὅτι ἀποτελοῦμεν όλες μαζί μιὰ δύναμι, πού, επιδιώκοντας τὰ δίκαια τῶν γυναικῶν, την βελτίωσι της θέσεώς της και την καλύτερη ἀναγνώρισί της ὡς πολίτιδα και μέλος της κοινωνίας, θα μπορέσωμε να επιτύχωμε όλα αὐτὰ καλύτερα, όταν θα εἴμαστε ἐνωμένες, και ὅταν ἔχομεν εὐκαιρία να συναντώμεθα και ν' ἀνταλλάσσωμε τις σκέψεις μας.

Γι' αὐτὸ νομίζω πῶς θα εἶνε καλὰ κ' ευχάριστο για την κάθε μιὰ μας να δημιουργήσωμεν ἐκάστοτε μιὰ τέτοια εὐκαιρία συναντήσεως, και προτείνω, ὅσες θέλετε, ὅσες με παρακολουθεῖτε και μ' αγαπάτε, να ἔλθετε την 11ην Μαΐου, ἡμέραν Δευτέρα, ὥραν 5 1/2 μ.μ. στοῦ Γιαννάκη, ὁδὸς Πανεπιστημίου, να πάρωμε τὸ τσαϊ μαζί. Φαντάζομαι ὅτι ἡ συνάντησις αὐτὴ θα εἶνε ἀπολαυστικὴ για όλες μας. Ἐὰν προσέλθετε ἀθρόες, θα μου δείξετε διὰ της προθυμίας σας ὅτι αγαπάτε τὸ περιοδικό σας, ὅτι θέλετε να συνδράμετε τὸ έργο που ἀνέλαβε και πού ἀποτείνεται σὲ όλες τις γυναίκες της πατρίδος μας, που ἀποβλέπουν σ' ἕνα καλύτερο μέλλον, και για τον ἑαυτό τους, και για τὰ παιδιά τους, και τέλος για τον τόπο μας ὁλοκληρῶ.

Σας περιμένω λοιπὸν την 11ην Μαΐου και σας χαιρετῶ ἀδελφικῶς.

Η ΕΛΛΗΝΙΣ

Τίμαι τοῦ Ζαχαροπλαστείου αἱ συνήθεις

Καλλιρρόη Παρρέν.

Εἰς τὴν Συνεδρίαν τῆς 25 Μαρτίου ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει μιᾶς πεντηκονταετίας τοῦ μεγάλου καὶ πολυσχιδοῦς ἔργου τῆς κ. Καλλιρρόης Παρρέν, κατόπιν ὥραίας ἐπισκοπήσεως τῆς δράσεώς της παρὰ τοῦ κυρίου Οἰκονόμου, Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Ἀκαδημίας, τῆς ἀπένειμε, τὸ ἀργυροῦν μετάλλιον ἀξίας.

Τὴν ἐπομένην ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Β' μετὰ ἐξαιρετικῶν τιμῶν, τῆς ἀπένειμε ἰδιοχείρως τὸν Χρυσοῦν Σταυρὸν τοῦ Σωτήρος. Ἀμοιβὴ ἀξία τοῦ μεγάλου ἔργου της, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τοῦ 1886 ἤνοιξε νέους δρόμους εἰς τὴν ζωὴν τῆς γυναικὸς ὑπὸ ὅλας τὰς ἀπόψεις. Ὅλα τὰ φεμινιστικὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα τὴν ἀπασχολοῦσαν τόσον καιρὸν, ἔπρεπε νὰ λάβουν ζωὴν καὶ σάρκα, νὰ παρουσιασθοῦν εἰς τὸ κοινὸν καὶ ἰδοὺ τὸ μέσον: Τὴν 27 Μαρτίου 1887, χωρὶς θόρυβον ἐξεδόθη, ἡ «Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν». Μέγα γεγονός. Ἐφημερίς Κυριῶν, πρὸ πενήντα ἐτῶν, γραφομένη καὶ ἐκδιδομένη ἀποκλειστικῶς ἀπὸ γυναῖκα. Ἀδύνατον! Τόσο ἦτο τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κόσμου, ὥστε καὶ ἡ περιέργεια, ὥστε τὰ φύλλα ἐγίνοντο ἀνάρπαστα καὶ ἐχρειάσθη νὰ γίνουν τρεῖς ἐκδόσεις τοῦ πρώτου φύλλου.

Ἡ «Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν», ὡς εἴπομεν ἦτο ἡ πρώτη ἐμφάνις τῆς Καλλιρρόης Παρρέν εἰς τὸν τόσον ὥραϊον καὶ ὑγιᾶ φεμινιστικὸν της ἀγῶνα. Ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐχαράχθη νέος δρόμος εἰς τὴν γυναικίαν κίνησιν, δρόμος εὐθύς, φωτεινός, φυτευμένος ὅχι μὲ ἐφήμερα λουλούδια, τὰ ὁποῖα θαμβῶνουν μὲ τὰ ὥραϊα καὶ ζωηρὰ χρώματά τους, ἀλλὰ μὲ δένδρα γερά, ποὺ ἔχουν βαθειὰ τὰς ρίζας των καὶ τίποτα δὲν τὰ λυγίζει. Τὰ δένδρα αὐτὰ γρήγορα ἀνθίσαν καὶ ἔδωκαν τοὺς ὡραιότερους καὶ γλυκυτέρους καρπούς των.

Ἡ γυναῖκα δὲν ἔπρεπε νὰ μένῃ ἀναλφάβητος· τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, δυστυχῶς πλείστα ἐργαζόμεναι γυναῖκες δὲν ἐγνώριζαν οὔτε ἀνάγνωσιν οὔτε γραφήν. Τὸ κακὸν ἦτο θεραπεύσιμον, εἰργάσθη λοιπὸν ἡ κ. Π. ἀμέσως διὰ τὴν ἰδρύσιν τοῦ Ἀ' Κυριακοῦ Σχολείου εἰς τὸ ὁποῖον ἀθροαὶ προσήλθον αἱ μαθήτριά της πᾶσης ἡλικίας καὶ παντὸς ἐπαγγέλματος καὶ ἦσαν ὑπερήφανοι ὅταν μετὰ διδασκαλίαν ἐνὸς ἔτους ἐγνώριζον νὰ διαβάζουν καὶ νὰ γράφουν, ἐνῶ συγχρόνως ἐδίδασκοντο τόσα ἄλλα χρήσιμα πράγματα. Ἀφοῦ τὸ πρῶτον ἔργον ἤρχισε τὸν δρόμον του, τὴν ἀπασχολοῦσε ἡ σκέψις πῶς νὰ τύχουν περιθάλψεως καὶ παρηγορίας οἱ ἀπὸ ἀνιάτα νοσήματα πάσχοντες, καὶ ἵδρυσεν μετ' ἄλλων κυριῶν τὸ Ἀσυλὸν τῶν Ἀνιάτων εἰς τὸ ὁποῖον κατόπιν ἔμεινε μόνον Σύμβουλος, διότι αἱ ἄλλαι ἀσכולαὶ τῆς δὲν τῆς ἐπέτρεπον νὰ ἀφουσιωθῇ τελείως εἰς τὸ ἔργον αὐτό. Τὸ Ἀσυλὸν τῶν Ἀνιάτων λειτουργεῖ σήμερον εἰς ἰδικὸν του κτίριον καὶ περιθάλλει μεγάλον ἀριθμὸν ἀσθενῶν. Διὰ νὰ προστατευ-

θοῦν τὰ ἄπορα κορίτσια, τὰ χωρὶς οἰκογένειαν εἰς τὰς Ἀθήνας, συνέλαβε τὴν ἰδέαν καὶ συμμετέσχε τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἀσύλου τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης, τοῦ ὁποῖου καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη διετέλεσε Γενικὴ Γραμματεὺς.

Τὸ 1897, ἐπιθυμοῦσα τὴν κοινὴν ἐργασίαν ὅλων τῶν Γυναικείων δυνάμεων προέβη εἰς τὴν σύστασιν τῆς *Ἐνώσεως τῶν Ἑλληνίδων* τοῦ μεγάλου αὐτοῦ Σωματείου τὸ ὁποῖον περιελάμβανε 5 τμήματα καὶ πολλὰς ἐφορείας. Τὸ Σωματεῖον ἀνέλαβε τότε ὑπὸ τὴν Προεδρίαν της ἡ Βασίλισσα Ὀλγα, ἡ ὁποία τὸ ἠγάπησε καὶ τὸ ὑπεστήριξε, ἡ δὲ πρόοδος τῶν ἐργασιῶν του ὑπῆρξε καταπληκτικὴ. Μόλις εἶχαν περάσει ὀκτὼ μῆνες ἀπ' οὗτο ἡ «Ἐνωσις» ἔχεν ἀρχίσει τὰς ἐργασίας της, ἐκηρύχθη ὁ πόλεμος τοῦ 1897. Ὅλα τὰ Τμήματα ἠνῶθησαν τότε εἰς τὸ «Ἐθνικὸν Τμήμα» καὶ εἰργάσθησαν θαυμάσια, ἐσυστήθησαν Νοσοκομεῖα εἰς τὰ σύνορα, στὴ Λαμία, στὸ Βόλο, ἔβαινε πλωτὸν Νοσοκομεῖον, τὸ ὁποῖον μετέφερε τοὺς βαρύνους πληγμένους εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Νοσοκομεῖον. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ Νοσοκομεῖα ἡ *Ἐνωσις τῶν Ἑλληνίδων*, περιέθαλπε πρόσφυγας, ἔδωκε ἐργασίαν εἰς τὰς γυναῖκας τῶν ἐπιστράτων, ἐσύστησε Σχολεῖα διὰ τὰ παιδιά, περιέθαλπε τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ πολέμου.

Μετὰ τὸν πόλεμον τὰ τμήματα ἤρχισαν τὰς τακτικὰς ἐργασίας των καὶ ἡ κ. Παρρέν, Πρόεδρος τοῦ Οἰκοκυριακοῦ καὶ Ἐπαγγελματικοῦ Τμήματος, προέβη ἀμέσως εἰς τὴν σύστασιν τῆς *Ἐπαγγελματικῆς καὶ Οἰκοκυριακῆς Σχολῆς*. Τὴν ἔλλειψιν μιᾶς τοιαύτης Σχολῆς πρὸ καιροῦ ἔθεωροῦσε μεγάλην διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν Ἑλληνίδων, καὶ εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἐφάνη πόσον χρήσιμος ἦτο καὶ πόσον ἐκλείπε. Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἐνεγράφησαν 55 μόνον μαθήτριά της, τὸ ἐπόμενον 150 καὶ σήμερον φοιτοῦν 350 καὶ θὰ ἦσαν διπλάσια ἐὰν ὁ χώρος τῆς Σχολῆς ἦτο μεγαλειότερος. Αὐτοὶ οἱ ἀριθμοὶ πιστοποιοῦν τὴν χρησιμότητά της.

Ἡ καλλιτέρευσίς τῆς ἰδέσεως τῆς ἐργατικῆς τὴν ἀπασχολοῦσε πάντοτε, εἰργάσθη δι' αὐτὸ καὶ ἐπέτυχεν νόμους προστατευτικούς. Ἦθελε νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τὴν γυναῖκα τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν ἐργασίαν, νὰ τὴν θεωρῇ πηγὴν τῆς εὐτυχίας καὶ ὅχι ἐντροπῆς, ὅπως δυστυχῶς ἔθεωρετο τότε, καὶ τὸ ἐκατόρθωσε. Δὲν εἰργάσθη μόνον διὰ τὴν ἐργατικὴν, εἰργάσθη ἐν γένει διὰ τὴν πρόοδον τῆς γυναικὸς. Διὰ τῶν ἐνεργειῶν της ἔγειναν δεκταὶ αἱ γυναῖκες ὡς φοιτήτριά της εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ τὸ Πολυτεχνεῖον. Ὅλη αὐτὴ ἡ δρᾶσις τῶν 25 ἐτῶν, ἡ ὁποία εὗρε πολλὰ προσκόμματα καὶ πολλάκις ἀνυτέρβλητες δυσχερείες δὲν ἐκούρασεν, δὲν ἀπεθάρρυνεν τὴν ἀκάματον ἐργατικὴν καὶ δημιουργὸν αὐτῆς, τούναντιον, ἠΰξανεν τὰς δυνάμεις της καὶ πολλάκις εἰργάσθη ὑπερανθρώπως, συγχρόνως ἔγραφε, ὑπαγόρευε εἰς τὰς γραμματεῖς της καὶ ἔδιδε πληροφορίας εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ τύπου.

Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἀντιπροσώπευσε τὴν πατρίδα της εἰς πλείστα Γυναικεῖα Συνέδρια εἰς τὴν Δ.

Εὐρώπῃν καὶ τὴν Ἀμερικὴν καὶ παντοῦ τὴν ἐτίμησαν. Δὲν ἦτο ὅμως ἀκόμη εὐχαριστημένη, πολλὰ ζητήματα τὴν ἀπασχολοῦσαν, ἐσκέπτετο πάντοτε ὅτι ἐνῶ τὰ πάντα ἔχομεν Ἑλληνικά, ἡ τὰ ἀγνοοῦμεν ἡ τὰ παραβλέπομεν καὶ δανειζόμεθα ἀπὸ τὴν δύσιν. Ἐμελειοῦσε τὸ ἔθνικόν αὐτὸ ζήτημα καὶ τὸ 1911 εἰς ἓνα πολὺ στενὸν φιλικὸν κύκλον, εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου σπῆτι της, ἔρριψε τὴν ἰδέαν τῆς ἰδρύσεως τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων. Μὲ λίγα λόγια

Καλλιρρόη Παρρέν.

ἐξέθεσε μὲ ἐνθουσιασμὸν τὸν σκοπὸν καὶ τὴν δρᾶσιν τοῦ νέου αὐτοῦ ἰδρύματος. Ἡ πρότασις ἐγένετο ἐνθουσιωδῶς δεκτὴ ἀπὸ τὰς παρευρισκομένας ἐκεῖ κυρίας καὶ ἀπὸ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ ἰδέα ἔλαβε ὅσα καὶ σάρκα, αἱ βάσεις ἐτέθησαν, προσεκλήθησαν καὶ ἄλλαι κυρίαι ἀπὸ τὰς παλαιὰς συνεργατίδας της ἰδίως. Τὸ Σωματεῖον ἐσυστήθη καὶ ἡ ἐργασία ἤρχισε, ἔπρεπε ὅμως νὰ εὐρεθοῦν καὶ τὰ ὑλικά μέσα, διότι ἡ μόνη περιουσία του ἦσαν 250 δραχ., ἡ συνδρομὴ τῶν τεσσάρων κυριῶν αἱ ὁποῖαι παρευρέθησαν τὴν πρώτην ἡμέραν.

Ἡ ἐργασία ἤρχισε ἀπὸ τὸ πρῶτον Τμήμα τοῦ Λυκείου, τὸ Τμήμα τῶν *Ἠθῶν καὶ Ἑθίμων*, ἔπρεπε νὰ ἀναγεννηθῇ πᾶν ὅ,τι ἦτο Ἑλληνικόν, καὶ ἐκτὸς τῆς ἄλλης ἐργασίας ἡ κ. Παρρέν ἔκαμε τρεῖς διαλέξεις εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Παρθενείου διὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς Χορούς, μὲ μικρὰν εἰσοδόν. Ἡ αἴθουσα ἦτο πάντοτε ὑπερπλήρης, τὰ πρῶτα κεφάλαια εὐρέθησαν καὶ τὴν 1η Μαΐου τοῦ 1911 τὸ Λύκειον ἐνεφανίσθη εἰς τὸ κοινὸν μὲ τὴν πρώτην τελείως Ἑλληνικὴν ἐορτὴν του εἰς τὸ Ζάππειον μὲ Ἑλληνικοὺς χοροὺς καὶ Ἑλληνικά τραγούδια. Τόση ἦτο ἡ δῖψα τοῦ κόσμου ν' ἀπολαύσῃ κατὰ τελείως Ἑλληνικόν, ὥστε καὶ ἀφοῦ ἡ εἰσοδὸς ἐκλείσει, διότι ὑπερεπληρώθη

ὁ χώρος, ἡ πλατεῖα τῶν προπυλαίων ἐξακολουθοῦσε νὰ εἶναι γεμάτη. Ἡ ἐορτὴ ἐπανελήφθη εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον, τὸ ὁποῖον ὑπερεπληρώθη, ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ κόσμου ἦτο ἀπερίγραπτος καὶ ἡ βραδεὶα ἐκείνη ἔμεινε ἱστορικὴ.

Τὸ Λύκειον μόλις ἐξησφάλισε τὰ ὑλικά μέσα ἐνοικίασεν ἀμέσως οἰκίαν, τὸ ἐπίπλωσε μὲ Ἑλληνικὸν ἔπιπλον ὅλων τῶν ἐποχῶν καὶ πρῶτον ἔδωκε τὸ παράδειγμα τὸ ὁποῖον εὐτυχῶς πολλοὶ ἐπιμήθησαν. Εὐρὲθι ἐτοιμον καὶ εἰργάσθη, ἠνωμένον μὲ τὸ Ἐθνικὸν Τμήμα τῆς Ἐνώσεως, εἰς τοὺς ἐνδόξους πολέμους μας τοῦ 1912 1913.

Μετὰ τὸ τέλος τῶν νικηφόρων πολέμων μας, τὰ μέλη τοῦ Λυκείου, ἐμψυχούμενα πάντοτε ἀπὸ τὴν Προεδρίαν των, ἡ χισαν τὴν ἐντατικὴν ἐργασίαν ὅλων τῶν Τμημάτων του. Ἐκαμε ἑκάσιν γυναικεῖας ἐργασίας, ἐπαρουσίασε τὸν θησαυρὸν τῶν Ἑλληνικῶν ἐνδυμασιῶν εἰς τὴν ἐορτὴν τοῦ Σταδίου, τὴν αἰοῖξιν τοῦ 1914 με ἐχειρίσθη τὸ Ἑλληνικὸν σχέδιον εἰς τὸ κέντημα, εἰς τὴν ξυλογλυπτικὴν, εἰς τὴν διοκοσμητικὴν. Συνεκάλεσε Πανελληνίον Γυναικεῖον Συνέδριον τὸ 1920, τὸ ὁποῖον ἐστέφη ὑπὸ τῆς ἐπιτυχίας.

Ὅλη αὕτη ἡ ἐργασία δὲν ἠμπούσε τὴν ἐξαιρετικὴν αὐτὴν γυναῖκα ἀπὸ τῶν φιλολογικῶν ἔργων της καὶ ἐκτὸς τῆς τακτικῆς ἐκδόσεως τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» μέχρι τοῦ 1918, ὅτε λόγος ἀνεξάρτητος τῆς θελήσεώς της τὴν ἠνάγκασαν νὰ τὴν διακόψῃ, ἔχει καὶ ἔργον συγγραφικὸν λόγου ἁξίον. Ἐγράφε πέντε μυθιστορήματα: Ἡ «*Χειραφετημένη*», ἡ ὁποία μετεφράσθη καὶ Γαλλικῶς. Ἡ «*Μάγισσα*», τὸ «*Νέον Συμβόλαιον*», «*Χωρὶς Ὄνομα*», τὸ «*Μαραμένον Κοῖνον*», τρία ἔργα νεαρικὰ ἢ «*Νέα Γυναικία*», ἡ «*Ἀσπασία*» καὶ ἡ «*Πενελόπη*». Ἱστορικὰ ἔργα «*Ἱστορία τῆς Γυναικὸς*»: Αἱ γυναῖκες τῆς προϊστορικῆς ἐπὶ τῆς τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Κίνας. Αἱ Ἑλληνίδες ἀπὸ 1508 μέχρι τῶν νεωτέρων χρόνων «*Ζωὴ ἐνὸς Ἑτους*», τὰ «*Ταξείδια μου*».

Αὕτη εἶναι ἡ δρᾶσις τῶν πενήντα ἐτῶν τῆς ἐργασίας της μὲ μεγάλης γραμμῆς καὶ ὅλος ὁ γυναικεῖος κόσμος βεβαίως θὰ ἐορτάσῃ μὲ χαρὰν καὶ ὑπερηφάνειαν τὴν πεντηκονταετηρίδα τῆς Καλλιρρόης Παρρέν, ἡ ὁποία εἰργάσθη διὰ τὸ ἔθνος της καὶ διὰ τὴν ἀνύψωσιν τῆς γυναικὸς, ὥστε νὰ εἶναι αὕτη τὸ πραγματικὸν καύχημα τοῦ σπιτιοῦ της, ἡ ἀληθινὴ σύντροφος τοῦ συζύγου της, ἡ στοργικὴ μητέρα τῶν παιδιῶν της, ἡ ἐνθουσιώδης πατριώτης καὶ ἡ δυνατὴ γυναῖκα, ἐτοιμὴ νὰ ἀντιμετωπίσῃ ὅλας τὰς δυσκολίας τῆς ζωῆς.

Τμῆ καὶ δόξα εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν Ἑλληνίδα.

Ε. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

Ἡ ἀτομικὴ ἐργασία εἰς τὰ Σουηδικὰ Λύκεια.

Ἡ ἀνάγκη τῆς ἀναπτύξεως τῆς πρωτοβουλίας καὶ τῆς ἀτομικότητος τοῦ μαθητοῦ εἶναι μία γνωστὴ καὶ διαδεδομένη εκπαιδευτικὴ θεωρία, ποὺ ἀποτελεῖ τὴν κύρια βάσι ὅλων τῶν νέων εκπαιδευτικῶν συστημάτων καὶ μεθόδων. Ἀλλὰ σὲ λίγα μέρη ἡ ἀρχὴ αὕτη ἔχει κοινῶς ἀναγνωρισθῇ καὶ ἔχει τόσο γενικὰ ἐφαρμοσθῇ ὅσο στοὺς ὑπερβόρειους λαοὺς ποὺ βρίσκονται στὴν πρωτοπορεία κάθε προοδευτικῆς καὶ ἐκπολιτιστικῆς κινήσεως. Αὐτὸ τοῦλάχιστον φανερώνει ἡ ἔκθεσις διὰ τὴν «ἀτομικὴν ἐργασίαν εἰς τὰ Σουηδικὰ Λύκεια», τὴν ὁποίαν ἐκoinοποίησε τελευταῖα ἡ Ὑπηρεσία Πληροφοριῶν τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου Ἐκπαιδεύσεως τῆς Γενεύης.

Ἡ ἔκθεσις αὕτη μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ἡ νομοθεσία τοῦ 1933, ἡ σχετικὴ μὲ τὴν Μέση Ἐκπαίδευσιν στὴ Σουηδία, ὀρίζει ὅτι οἱ μαθηταὶ τῶν δύο ἀνωτέρων τάξεων τῶν γυμνασίων ὀφείλουν, ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τὰ λοιπὰ μαθήματά των, νὰ ἐκτελέσουν μίαν προσωπικὴν ἐργασίαν ἀναφερομένην εἰς ἓνα οἶον δῆποτε κλάδον τοῦ προγράμματος.

Σκοπὸς τῆς ἀτομικῆς αὐτῆς ἐργασίας εἶναι, ὅπως λέγει ἡ ἐπεξηγηματικὴ πρότασις ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐστηρίχθη ὁ νομοθέτης, νὰ δοθῇ εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν ἀνωτέρων τάξεων ἡ εὐκαιρία νὰ κάμουν μίαν ἐργασίαν προσωπικὴν διὰ νὰ ἀναπτύξουν τὴν πρωτοβουλίαν των καὶ τὴν ἀτομικότητά των. Οἱ εκπαιδευτικοὶ δὲν θέλησαν μὲ τὴν ἀτομικὴν ἐργασίαν νὰ αὐξήσουν τὴν διδασκομένην ὕλην ἢ καὶ νὰ ἀναγκάσουν τὰ παῖδιά νὰ ἐκτελέσουν μίαν ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν. Ἀπλᾶ, ἀπέβλεψαν εἰς τὸ νὰ ἐνθαρρύνουν τοὺς μαθητὰς νὰ ἀποκτήσουν μόνοι των γνώσεις χρησίμους καὶ νὰ τοὺς μάθουν νὰ τακτοποιοῦν καὶ νὰ συνδιάζουν τὰ παρατηρήσεις των, ἔτσι ποὺ μόνοι νὰ βγάζουν τὰ συμπεράσματα. Εἶδαν στὴν ἀτομικὴ ἐργασία τὸ κατάλληλον μέσον διὰ νὰ ἐμβριθύνουν οἱ μαθηταὶ στὰς γνώσεις των, καὶ νὰ λάβουν μίαν ἰδέαν τῆς μεθόδου τῶν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν καὶ μελετῶν.

Οἱ μαθηταὶ εἶναι ἐλεύθεροι νὰ ἐκλέγουν μόνοι τὸ θέμα τῆς ἐργασίας των, σύμφωνα μὲ τὰ ἐνδιαφέροντά των, τὰς προτιμήσεις των, ἢ τὴν

μελλοντικὴν τοὺς κατεύθυνσιν. Συνεννοοῦνται ὁμως προηγουμένως καὶ μὲ τὸν καθηγητὴ, ὁ ὁποῖος ὅταν τὸ θέμα ἐκλεγῇ ὀριστικῶς, δίδει τὰς ἀπαιτούμενας συμβουλὰς, τὰς ἀπαραιτήτους διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὅλης ἐργασίας, καὶ κάμνει τὰς ἀναγκαῖας ὑποδείξεις διὰ τὴν εὔρεσιν τῶν στοιχείων καὶ τῶν ἄλλων βοηθητικῶν μέσων ποὺ πρέπει νὰ χρησιμοποιηθοῦν. Παρακολουθεῖ δὲ πάντα, ἀπὸ πολὺ πλησίον, τὴν πρόοδον τῆς ἐργασίας, ποὺ παρουσιάζεται κάθε φορὰ μὲ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖον αὐτὸς ὑποδεικνύει. Αἱ ἐργασίαι αὗται εἶναι ὑποχρεωτικαὶ καὶ δι' ὅλους τοὺς μαθητὰς, ἐκτὸς εἰς ὀρισμένας περιπτώσεις ἀσθενείας ἢ ἄλλης σοβαρᾶς αἰτίας, ὅποτε εἰμπορεῖ τὸ συμβούλιον τῶν καθηγητῶν νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν μαθητὴν λαμβάνοντα δὲ ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν γενικὴν βαθμολογίαν.

Ἡ μέθοδος αὕτη, ποὺ καθὼς εἶδαμε, τόσας γνώσεις παρέχει στὸν μαθητὴ, τὸν μαθαίνει πῶς νὰ μεταχειρίζεται τὰ βιβλία, νὰ πέρνῃ σημανώσεις, νὰ κατατάσῃ τὴν ὕλην, ἢ νὰ ἀνευρίσκῃ τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα καὶ νὰ ἐκτελῇ διάφορα πειράματα, προϋποθέτει φυσικὰ μαθητὰς μὲ πλατεῖα γενικὴ μόρφωσι, μὲ καλλιεργημένο νοῦ καὶ ἀνεπτυγμένα ἐπιστημονικὰ ἐνδιαφέροντα· προϋποθέτει ὁμως καὶ κάτι ἄλλο, ποὺ χωρὶς αὐτὸ θὰ εἶναι καταδικασμένη νὰ ἀποτύχῃ· καθηγητὰς μὲ εὐρυτάτας συμπληρωματικὰς γνώσεις, μὲ ἐνδιαφέρον ἄγρυπνον, μὲ ζῆλον ἀκουραστον καὶ πρὸ παντός μὲ βαθειὰ πραγματικὴ γνώσι καὶ κατανόησιν τοῦ μαθητοῦ, τῶν ἱκανοτήτων καὶ προτιμήσεών του, τῶν γνώσεών του, καὶ τῆς ὠριμότητός του.

Αἱ προϋποθέσεις αὗται ὑπῆρχαν στὴ Σουηδία, δι' αὐτὸ καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς μεθόδου τῆς προσωπικῆς ἐργασίας ὑπῆρξαν πολὺ ἱκανοποιητικά, καθὼς μαρτυροῦν αἱ σχετικαὶ ἐκθέσεις τῶν τελευταίων σχολικῶν χρόνων.

Μερικὰ ἀπὸ τὰ θέματα τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν, τὰ ὁποῖα θὰ παραθέτομεν κατατεταγμένα κατὰ τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς διδασκομένης ὕλης, μποροῦν νὰ μᾶς δώσουν μίαν ἰδέαν τοῦ βαθμοῦ τῆς διανοητικότητος τῶν νεαρῶν Σουηδῶν κα-

θὼς καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντός των ἐν σχέσει πρὸς τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Μητρικὴ γλῶσσα. Θέματα γλωσσολογικὰ κοινὰς ἐκφράσεις τῶν μαθητῶν, ἐπαρχιακοὶ διάλεκτοι, δημοσιογραφικὴ γλῶσσα, ξέναὶ λέξεις, ἐπιρροὴ τῆς γαλλικῆς καὶ γερμανικῆς φιλολογίας ἐπὶ τῆς σουηδικῆς εἰς διαφόρους ἐποχὰς καὶ θέματα ἀναφερόμενα εἰς διαφόρους Σουηδοὺς συγγραφεῖς καὶ τὰ ἔργα των.

Ἀρχαῖαι γλῶσσαι. Μελέτη ἔργων μὴ περιλαμβανομένων εἰς τὸ πρόγραμμα (Κικέρων, Τίτος - Λίβιος, Κορνήλιος, Σαλλοῖστος, Πλάτων, Ὀμηρος, Καινὴ Διαθήκη). Καθὼς καὶ ἔργα ἐρευνῆς, λατινικὰ ρητὰ εἰς τὰς συγχρόνους γλώσσας, οἱ ρωμαῖοι λειτουργοί, ἡ δουλεία, στὴν ἀρχαιότητα κτλ.

Ξένα γλῶσσα. Ἀγγλικὴ (ἡ προτιμωμένη), Μελέτες διαφόρων συγγραφέων παλαιῶν (Σαίξπηρος, Μίλτων, Σκώττ, Βύρων, Ντήκενς) καὶ νεωτέρων ἢ σχεδὸν συγχρόνων (Στέβενσον, Ὁσκάρ Οὐάιλντ, Ἀρνόλτ Μπέννετ κτλ.) Τὰ θέματα ἔχουν διαλεχθῇ ἀπὸ τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς γλώσσης· δείχνουν τὸ ἐνδιαφέρον ὅχι τόσο διὰ τὴν Ἀγγλίαν γενικὰ ὥστε διὰ τὴν γλῶσσαν τῆς.

Γερμανικὴ: μελέτες γλωσσολογικῆς (διάλεκτοι, ἰδιωτισμοί, εἰδικαὶ συντάξεις). Περισσότερες μελέτες συγγραφέων ὥσάν τοῦ Γκαίτε, Σίλλερ, Χάινε καὶ ἐλάχιστες νέων.

Γαλλικὴ. Μελέτες φιλολογικῆς: Μολιέρους, Βολταῖρος, Οὐγκώ, Μπαλζάκ, Ἰούλιος Βέρν, Ντωντέ, Anatole France καὶ μερικοὶ σύγχρονοι (Dorgeles, Benoit, Maurois). Μερικὰ θέματα γλωσσολογικὰ καὶ ἄλλα τῆς συγχρόνου Γαλλίας.

Θρησκευτικὰ. Ἐλάχιστον ἐνδιαφέρον διὰ τὸ δόγμα. Τὰ θέματα ποὺ ἐπροτιμήθησαν εἶναι ἡ Μεταρρύθμισις, ὁ Λούθηρος, αἱ αἱρέσεις τῆς Διαμαρτυρομένης Θρησκείας, οἱ μὴ χριστιανικὲς θρησκείαι. Μερικὲς ἐργασίαι περὶ εἰδικευμένες, π.χ. διὰ τὰς πρωτογόνους θρησκείας, τοὺς ψαλμούς, τὴν ἐπιρροὴν τοῦ ρωμαντισμοῦ ἐπὶ τῆς σουηδικῆς ἐκκλησίας, τὴν θρησκευτικὴν δρᾶσιν τῆς σύγχρονης νεολαίας.

Ἱστορία: Παρατηροῦνται τρεῖς διάφοροι κλάδοι 1) ἡ ἀναζήτησις τῆς δραματικῆς στιγμῆς: 2) Ἡ ἀντίθετη κίνησις ποὺ γεννᾷ τὴν ἐρευναν

τῆς ἱστορικῆς ἀναπτύξεως. 3) Τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὰ γεγονότα μὲ τὰ ὁποῖα εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν. Ὁ πρῶτος κλάδος περιλαμβάνει πλῆθος θεμάτων παρμένων ἀπὸ τὴν Γαλλικὴν Ἐπανάστασιν, τὴν ζωὴν τῆς Μαρίας Στοῦαρτ, τοῦ Ναπολέοντος, τοῦ Ντιζραέλι, ἀπ' τὴν Ἀγγλικὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1688, καὶ διὰ τὴν Ἱστορίαν τῆς Σουηδίας, ἀπὸ τὸν θάνατον τοῦ Ἐρρίκου 14ου, ἀπὸ τὸν Γουσταῦν Ἀδόλφον, τὴν Χριστίαναν καὶ ἰδίως τὴν ἱστορίαν τοῦ Καρόλου τοῦ XII καὶ τὴν τοῦ Γουσταύου τῷ III. Ὁ δεύτερος περιέχει θέματα ὥσάν τὸ πρόβλημα τῆς Βαλτικῆς, τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ συντάγματος, τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας, τῶν πολιτικῶν κομμάτων εἰς διαφόρους χώρας, τὴν δύναμιν καὶ ἐπέκτασιν τῆς βιομηχανίας, κτλ. Στὸν τρίτον κλάδον συναντᾷ κανεὶς ἐκτὸς ἀπὸ διάφορα διὰ τὰ αἷτια καὶ ἀποτελέσματα τοῦ πολέμου, τὴν μελέτη διαφόρων κοινωνικῶν καὶ οικονομικῶν προβλημάτων ὅπως εἶναι ἡ Ρωσικὴ Ἐπανάστασις, ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν, ὁ φασισμός, ὁ ἐθνικοσοσιαλισμός κτλ.

Γεωγραφία. Πολλὰ θέματα σχετικὰ μὲ τὴν σουηδικὴν ζωὴν, μεταλλεύματα παραγωγῆ καὶ συνάλλαγαί, βιομηχανία σιδήρου, πυρεῖων, γεωργία. Μερικὲς μελέτες ἐπὶ τῶν αὐξομειώσεων τοῦ πληθυσμοῦ, τῶν ποικιλιῶν τῆς παραγωγῆς δημητριακῶν. Ἄλλες ἐργασίαι ἀφοροῦν ξένες χώρες: Ἰαπωνικὴ βιομηχανία, τὴν βιομηχανοποίησιν τῆς σοβιετικῆς Ρωσίας, τὴν παγκοσμίαν παραγωγὴν εἰς ἔλαια, καύσιμον ὕλην κ.τ.λ. Μερικὲς ἐθνογραφικῆς μελέτες, διὰ τοὺς Λάπωνας καὶ ἄλλους λαοὺς. Ἀξιοπαρατήρητον εἶναι ὅτι τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὴν καθαρῶς φυσικὴν γεωγραφίαν εἶναι πολὺ περιορισμένο.

Βιολογία. Πολλὲς μελέτες βοτανικῆς, ζωολογίας, ἀνατομίας καὶ διαφόρων ζωῶν, ἀνθρωπολογίας. Ἡ **Φυσικὴ**, ἡ **Χημεία**, καθὼς καὶ ἡ **Ἱστορία** τῆς **Τέχνης**, ἡ **Μουσικὴ** καὶ ἡ **Γυμναστικὴ**, ἔδωσαν τὰ θέματα πολλῶν ἄλλων μελετῶν.

ΕΛΜΙΝΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ

Μεταξωτὰ Χρυσασίδος

Λογοδοσία της Έκτελεστ. Επιτροπής του Ε.Σ.Ε. 1935.

Ἡ γενική συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Ἑλληνίδων συνήλθε τὴν 30 Μαρτίου στὴν αἴθουσα τοῦ Συλλόγου Ὠφελίμων Βιβλίων. Γενομένης ἀπαρτίας ἡ γεν. γραμματεὺς κ. Ε. Βάρδα ἀνέγνωσε τὴν λογοδοσίαν τῆς Ἐκτελεστικῆς Επιτροπῆς τοῦ ἔτους 1935 ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἑξῆς:

Σύμφωνα μὲ τ' ἀποτελέσματα τῶν ἀρχαιροσιῶν τῆς τελευταίας γενικῆς Συνελεύσεως καὶ τὸ 8ον ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ὄργανώσεώς μας, ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς νέας τριετίας κατηρτίσθη ἀπὸ τὰς κυρίας Ραλλοῦν Σ. Γεωργαντᾶ ὡς Πρόεδρον, Σμαράγδαν Θ. Δημαρᾶ καὶ Βέρθαν Σ. Λέκα ὡς ἀντιπροέδρους, Εὐαγγελινὴν Κ. Βάρδα Γενικὴν Γραμματέα, Ρίτσαν Γ. Κορομηλᾶ Ταμία, καὶ τὰς Κυρίας Ἑλένην Ι. Σιφναίου, Καλλιόπην Κ. Παντερμαλῆ, Ἑλλήν Μ. Μυλωνᾶ, Ζωὴν Δημητρακοπούλου, Ἑλένην Ρουσοπούλου, καὶ Ἀσπασίαν Α. Ἀροβαντινοῦ ὡς Συμβούλους.

Τῆς κυρίας Καλλιόπης Παντερμαλῆ παραιτηθείσης εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους, συνεπληρώθη ἡ θέσις τῆς ὑπὸ τῆς κυρίας Εὐθαλίας Θ. Μελᾶ πρώτης ἐπιλαχούσης.

Πρὸς τὴν κυρίαν Καλλιόπην Παντερμαλῆ, ἡ ὁποία ἐπὶ σειρὰν ἑτῶν εἰργάσθη μὲ ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὸ Ε.Σ.Ε. ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκφράζει τὰς θερμὰς τῆς εὐχαριστίας.

Εἰς τὰ Σωματεῖα Μέλη τοῦ Ε.Σ.Ε. προσετέθησαν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος πέντε νέα μέλη:

Ἡ Πνευματικὴ Ἀδελφότης Ἑλληνίδων Κύπρου, ἡ Παιδικὴ Στέγη Ἀθηνῶν, ὁ Σύνδεσμος Ὑπαλλήλων Πατριωτικοῦ Ἰδρύματος Π. τ. Παιδιοῦ Ἀθηνῶν, ὁ Μορφωτικὸς Σύλλογος Κυριῶν Ἀλεξανδρουπόλεως καὶ ὁ Σύνδεσμος Δεσποινίδων ἡ «Πρόοδος» Ἀλεξανδρουπόλεως.

Ἐξ ἄλλου 3 Σωματεῖα μέλη ἐζήτησαν νὰ διαγραφοῦν λόγῳ ἀδυναμίας πληρωμῆς τῆς ἐτησίας συνδρομῆς τῶν πρὸς τὸ Ε.Σ.Ε.

Ὁ Σύλλογος Κυριῶν Βεργίας ἡ «Φιλανθρωπία», ὁ Σύλλογος Κυριῶν ὁ «Εὐαγγελισμός» Τήνου καὶ ἡ Φιλόπτωχος Ἀδελφότης Κυριῶν Χανίων Κορίθης.

Δεδομένου ὅτι ἡ ἐτησία συνδρομὴ τῶν Σωματείων Μελῶν ἀνέρχεται εἰς 100 δραχμὰς ἐτη-

σίως, παρεκλήθησαν τὰ Σωματεῖα αὐτὰ, τόσον διὰ λόγους ἀλληλεγγύης, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀποτελεσματικωτέραν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκκρεμῶν γυναικείων ζητημάτων νὰ παραμείνουν εἰς τὴν Ὁμοσπονδίαν καταβαλλομένης τῆς συνδρομῆς τῶν πρὸς τὸ Ε.Σ.Ε. ἐξ ἐράνου μεταξὺ τῶν Μελῶν τῶν Διοικητικῶν τῶν Συμβουλίων. Ἡ ἐνέργεια αὕτη τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἔμεινεν ἀνευ ἀπαντήσεως καὶ ἐφ' ὅσον τὰ Σωματεῖα αὐτὰ δὲν ἔστειλαν ἀντιπροσώπους εἰς τὴν σημερινὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ὑποτίθεται ὅτι ἔμμενουν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς διαγραφῆς τῶν ἐκ τοῦ Ε.Σ.Ε. καὶ παρακαλοῦνται αἱ Κυρίαι ἀντιπρόσωποι ν' ἀποφασίσουν ἐπ' αὐτοῦ σήμερον.

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἑκτακτον Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Ε.Σ.Ε. τῆς 14ης Ἰουνίου τοῦ λήξαντος ἔτους, τὸ ὁμόσπονδον Σωματεῖον Μέλος Ἐθνικὴ Στέγη, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὰ πρακτικά, ἐζήτησε τὴν συμμετοχὴν τοῦ Ε.Σ.Ε. εἰς τὴν γυναικείαν Ἐπιτροπὴν συνεργαζομένων ὁργανώσεων, ἡ ὁποία συνεκροτήθη τότε, διὰ νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν πραγματοποίησιν ὀρισμένων σκοπῶν ἀφορώντων κυρίως τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ καὶ τὴν Κοινωνίαν ἐν γένει, ὡς ἰσοπολιτεῖαν τῶν δύο φύλων, ἰσοτιμίαν αὐτῶν εἰς τὴν ἐργασίαν, ἀντίδρασιν τῶν γυναικῶν εἰς τοὺς ἐξοπλισμοὺς καὶ τὴν στρατιωτικὴν ὁργάνωσιν τῶν νέων πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ πολέμου, δημοκρατικὰς ἐλευθερίας καὶ κατάργησιν τῆς θανατικῆς ποινῆς.

Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως αὐτῆς καὶ κατόπιν σχετικῆς εἰσηγήσεως τῆς κ. Προέδρου τοῦ Ε.Σ.Ε. καὶ συζητήσεως ἐπ' αὐτῆς ὑπὸ τῶν κυριῶν ἀντιπροσώπων, ἀπεφασίσθη νὰ ζητηθῇ δι' ἐγκυκλίου ἀπὸ τὰ Σωματεῖα Μέλη τοῦ Ε.Σ.Ε. ἡ γνώμη τῶν ἐπὶ τῆς προτάσεως τῆς συμμετοχῆς τῆς Ὄργανώσεώς μας εἰς τὴν ἐν λόγω Ἐπιτροπὴν.

Ἀπαντήσεις ἐλήφθησαν ἐν ὅλῳ ἐκ μέρους 13 Σωματείων ἐκ τούτων 9 Σωματεῖα ἀπήντησαν καταφατικῶς (7 τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ 2 τῶν Ἀθηνῶν) 3 ἀρνητικῶς (τῶν Ἀθηνῶν) καὶ 1 (ἐπαρχίας) ἐπεφυλάχθη ν' ἀπαντήσῃ ἀργότερον. Τὰ ὑπόλοιπα 60 Σωματεῖα εἰσήγησαν.

Παρὰ ταῦτα ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς Συντακτικῆς πράξεως περὶ πολυθεσίας, διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τῆς ὁποίας ἐπήρχετο συστηματικὸς διωγμὸς εἰς τὸν ὑπαλληλικὸν κόσμον τῶν ἐργαζομένων γυναικῶν καὶ τὴν σκοπούμενην μεταρρύθμισιν τοῦ Συντάγματος, ἀπεφάσισε νὰ συμμετάσχῃ εἰς νέαν ἐπιτροπὴν συνεργαζομένων γυναικείων Σωματείων καὶ Ὄργανώσεων, τὴν «Ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῆς Γυναικείας Ἐργασίας», τῆς ὁποίας σκοπὸς εἶναι ἡ κατοχύρωσις διὰ τοῦ Συντάγματος τῆς ἰσοπολιτείας τῶν δύο φύλων, τῆς ἰσοτιμίας αὐτῶν εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ἐργασίας, τῆς προστασίας τῆς μητρότητος ὡς κοινωνικῆς λειτουργίας, τῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν, τῆς ἐξυπηρέτησεως τῆς ἰδέας τῆς εἰρήνης ἐντὸς τοῦ θεσμοῦ τῆς Κ.Τ.Ε. καὶ τῆς πληρεστερίας καὶ τελειοτέρας ἐφαρμογῆς τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ μας συστήματος.

Μία τῶν ἐκδηλώσεων τῆς συνεργασίας αὐτῆς ὑπῆρξεν καὶ ἡ ὁργανωθείσα κατὰ τὴν 22 Δεκεμβρίου 1935 γυναικεία συγκέντρωσις εἰς τὸ θέατρον Ἀλίκης καὶ τὸ ἐπιδοθὲν ψήφισμα εἰς τὴν Κυβέρνησιν, τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν «Ἑλληνίδα» τοῦ Φεβρουαρίου 1936. Ἡδὴ παρακαλεῖται ἡ παροῦσα Γενικὴ Συνέλευσις νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἐνέργειαν αὐτὴν τῆς Ἐκ. Ἐπιτροπῆς ὥστε νὰ δυνηθῇ αὕτη νὰ συνεχίσῃ τὴν ἀρξάμενην συνεργασίαν.

Ἀσχέτως πρὸς τὴν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς ἁνῶ Ἐπιτροπῆς κατατεθεῖσαν διαμαρτυρίαν διὰ τὸ ζήτημα τῆς πολυθεσίας, ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ὑπέβαλε καὶ ἴδιον ὑπόμνημα πρὸς τὸν τότε Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, τὸν ὁποῖον καὶ προσωπικῶς ἀπησχόλησεν.

Ὡσαύτως ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ συμμετέσχεν εἰς τὴν ἐκκλήσιν τῶν Γυναικείων Σωματείων πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας ἐν σχέσει μὲ τὰς θανατικὰς ἐκτελέσεις καὶ ἐνήργησε καταλλήλως παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἑθνῶν ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐκκλήσεως τῶν Γυναικῶν τῆς Δωδεκανήσου διὰ τὸς ἀσκουμένας καταπιέσεις.

Λόγῳ τῆς κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τοῦ λήξαντος ἔτους παρατηρηθείσης ἀνωμάλου καταστάσεως, ἡ ἐτησία ἐσορτὴ τοῦ Ε.Σ.Ε., ὡς

γνωρίζετε, ἐματαιώθη καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ ἰσοσκέλις τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ε.Σ.Ε. συνετελέσθη μόνον διὰ τῆς παραχωρήσεως τοῦ πιστωτικοῦ ὑπολοίπου τῶν Τμημάτων Γραμμάτων καὶ τεχνῶν, καὶ τῶν Ἐργαστηρίων καὶ τῆς μεγάλης δωρεᾶς 20.000 δρχ. ἐκ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ ἀειμνήστου Κωνστ. Ρακτιβάν.

Τὰ Τμήματα τοῦ Ε.Σ.Ε. εἰργάσθησαν ὡς συνήθως ἀνελλιπῶς καὶ ἡσχολήθησαν ἕνα ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ἰδιαίτερος διὰ τὴν καλλιτέραν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματός των. Τὸ Τμήμα Προστασίας Μεταναστῶν, λόγῳ τῶν Διεθνῶν περιοριστικῶν μέτρων ἐπὶ τῆς μεταναστεύσεως, διελύθη καὶ ἀνετέθη εἰς τὴν Δ/δα Ζωὴν Δημητρακοπούλου, ὡς εἰδικὴν τῶν μεταναστευτικῶν ζητημάτων εἰς τὴν χώραν μας, νὰ δίδῃ ἐκάστοτε πληροφορίας πρὸς τὸ Διεθνὲς Συμβούλιον Γυναικῶν παρὰ τῷ ὁποίῳ ὑπάρχει μόνιμος Ἐπιτροπὴ Μεταναστεύσεως.

Τὸ Νομοθετικὸν Τμήμα ἀνετέθη εἰς τὴν κ. Ἀλεξάνδραν Μαντζουλίνου ἡ ὁποία συνειργάσθη μετὰ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ὁσάκις παρέστη ἀνάγκη πρὸς τοῦτο.

Τὸ Τμήμα Ἐργαστηρίων, ἀντὶ ἄλλης λογοδοσίας, μᾶς δίδει τοὺς ἑξῆς ἀριθμοὺς:

Εἰσεπράχθησαν κατὰ τὸ 1935 δρ.	331.680,30
Ἐπληρώθησαν εἰς ἐργατικά δρ.	148.981,—
Εἰς μισθοὺς..... »	55.050,—
Εἰς ἀγορὰν ὑλικῶν..... »	122.219,50
Δωρεὰ εἰς Νομικὸν Γραφεῖον »	4.000,—

Σύνολον δαπάνης δραχμαὶ 330.250,50 ἥτοι ὑπόλοιπον εἰς τὸ Ταμεῖον

Ἐργαστηρίων κατὰ τὴν 31/12/35 δρ. 11.004,80

Εἰς τὸ Πρατήριον τοῦ Συνδέσμου Ἐργαστηρίων Χειροτεχνίας ὑπῆρχον κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1935 ἐμπορεύματα ἀξίας δραχμῶν 556.445,10.

Εἰς δὲ τὴν Ἀποθήκην τοῦ Ἐργαστηρίου Συνοικισμοῦ Βύρωνος κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν ὑπῆρχον ἀκατέργαστα ὑλικά ἀξίας δραχμῶν 32.476,80.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς βραβεύσεως ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν τῶν Κυριῶν Α. Ταρσούλη, Κ. Παπᾶ, Τ. Σταύρου καὶ Φ. Ζαλοκώστα, ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ε.Σ.Ε. ὁργάνωσε πρὸς τιμὴν τῶν δεξίων. Παραμοῖα δεξίωσις

ὁργανώθη καὶ πρὸς τιμὴν τῆς διακεκριμένης ἐπιστήμονος κ. Ἀγγελικῆς Παναγιωτάτου.

Ἐπὶ πλέον ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ συμμετέσχε διὰ μικροῦ προχείρου ἐράνου εἰς τὴν μελετωμένην ἀνέγερσιν μνημείου πρὸς τὸν ἄγνωστον ποιητὴν. Ὡς γνωστὸν ἡ πρωτοβουλία τοῦ ἔργου αὐτοῦ ἀνήκει εἰς τὸν κ. Ι. Δαμβέργην. Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐδήλωσε ἐπὶ πλέον συνεργασίαν εἰς τὸν ἐν Γαλλίᾳ συνεταιρισμὸν «Φίλων τῆς Κομήσεως Ντὲ Νοάιγ» διὰ τὴν ἀνέγερσιν μνημείου πρὸς διαιωνίσιν τῆς μνήμης τῆς ποιητρίας.

Πρὸς εὐρυτέραν διάδοσιν τοῦ σκοποῦ καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Ε. Σ. Ε., ἐκτὸς τῆς ἐκτυλώσεως τοῦ Ὁδηγοῦ Ἰδρυμάτων Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Ἰδιωτικῆς Φιλανθρωπίας, ὁ ὁποῖος ἐπεβάρυνε τὸ ταμεῖον τοῦ Ε. Σ. Ε. με δραχμὰς 20.000 περίπου, καὶ περὶ τοῦ ὁποῖου ἀναφέρεται εἰς τὴν λογοδοσίαν τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἀνέλαβε διὰ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Μπάρι νὰ καταστήσῃ γνωστὸν τὸν σκοπὸν τοῦ Ε. Σ. Ε. εἰς τὰς Ἑλληνίδας, μετὰ τὴν ἐλπίδα νὰ ἐδιαφερῇ ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλύτερος ἀριθμὸς γυναικῶν καὶ νὰ ἐνισχυθῇ οὕτω ἡ Ὄργάνωσίς μας.

Τὸ τροποποιηθὲν Καταστατικὸν τοῦ Ε. Σ. Ε. ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν καὶ ἐξετυπώθη εἰς 500 ἀντίτυπα τὰ ὁποῖα καὶ ἀπεστάλησαν πρὸς τὰ Σωματεῖα Μέλη τοῦ Ε. Σ. Ε.

Δωρεὰς ἔλαβε τὸ Ε. Σ. Ε. κατὰ τὸ λήξαν ἔτος τὰ ἑξῆς ποσά:

Διὰ τὸ Ε. Σ. Ε.

Ἐπιτροπὴ Κληροδοτήματος

Κ. Ρακτιβάν	δρχ. 20 000	
Κυρία Σμ. Θ. Δημαρᾶ	» 1.000	
κ. Ἑλένη Παντερομαλῆ	» 1.000	
κ. καὶ κ. Ἀρ. Κυριακίδου	» 500	
κ. Ἑλλη Μ. Μυλωνᾶ	» 500	23.000

Διὰ τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Τμήμα:

Δῆμος Νέας Ἰωνίας	» 4 000	
Κύριος Ἀρ. Κυριακίδης	» 1.000	
κ. Ραλλοῦ Σ. Γεωργαντᾶ	» 500	
Κύριος Δημ. Κυριακίδης	» 300	5 800

Εἰς μεταφορὰν δρχ. 28.800

Ἐκ μεταφορᾶς δρχ. 28.800

Διὰ τὸ Τμήμα Προστασίας Παιδιοῦ:

Τὸ Ὑπουργ. Παιδείας	» 10.000	
Ὁμὰς Φιλανθρ. Κυρίων	» 2 000	
Κυρία Παπαστράτου	» 1.000	
Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν καὶ Κυρίαι	» 465	13.465

Διὰ τὸ Τμήμα Ὑγιεινῆς:

κ. καὶ κ. Α. Ἀραβαντινοῦ	» 500	500
------------------------------------	-------	-----

Διὰ τὸ Τμήμα Ἑργασίας:

Κυρία Μ. Ν. Ροδοπούλου	» 2.000	
Κυρία Π. Σ. Βασιλειάδου	» 2.000	
Κυρία Β. Πεζοπούλου	» 1.000	
Κύριος Α. Σταματιάδης	» 500	
Κύριος Δημαρᾶς	» 500	
Κύριος Μ. Μιχαηλίδης	» 100	
Κυρία Α. Κ. Γεωργιάδου	» 100	6.200

Διὰ τὰ Ἑργαστήρια:

Οἰκογένεια Τσιμπούκη	» 2.000	
» Ι. Παπᾶ	» 500	
Κύριος Γλυκοφρύδης	» 500	
Κύριος Ι. Παπᾶς	» 400	3 400

Ἐν ὅλῳ Δραχμαὶ 52.365

Πρὸς ὅλους τοὺς δωρητὰς ἡ Ἐκ. Ἐπιτροπὴ ἐκφράζει τὰς θερμὰς τῆς εὐχαριστίας διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου τῆς.

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ μὲ ἰδιαιτέραν ἱκανοποίησιν ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὸ Καταστατικὸν τοῦ νέου Σωματείου Ἀθηνῶν «Λέσχη Ἑργαζομένου Κοριτσιοῦ» εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον αὐτοῦ μετέχουν καὶ 2 μέλη τοῦ Ε. Σ. Ε. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν συνεργασίαν τοῦ Ε. Σ. Ε. μετὰ τοῦ Διεθνoῦς Γυναικείου Κόσμου γενικῶς καὶ τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου, Γυναικῶν ἰδιαιτέρως, αὕτη διετηρήθη καὶ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἀμείωτος ἐπὶ τῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα σχεδὸν παντοῦ ἀπασχολοῦν τὰς γυναῖκας ἐπὶ τῶν ἰδίων μετὰ τὰς Ἑλληνίδας θεμάτων.

Ἡ συνεργασία αὕτη συνοψίζεται κυρίως εἰς τὰ ἑξῆς σημεία: Διεθνῆς ἔρευνα ἐπὶ τῆς θέσεως τῆς γυναικὸς ἀπὸ πολιτικῆς, νομικῆς, οικονομικῆς καὶ μορφωτικῆς ἀπόψεως ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν ἄνδρα.

Συμμετοχὴ τοῦ Ε. Σ. Ε. εἰς τὰ Συνέδρια τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου Γυναικῶν Βρυξελλῶν μετὰ ἀντιπρόσωπον τὴν δα Ἑλένην Ἀντωνοπούλου, καὶ Καλκούτας μετὰ τὴν κυρίαν Ἀρριέτταν Ἀποστολίδου. Εἰς τὰ Συνέδρια αὐτὰ συνεζητήθησαν θέματα Ὑγιεινῆς, Ἐκπαιδευτικῶν, Προστασίας Παιδιοῦ, Ἰσοπολιτείας, Γυναικείας Ἐργασίας, Σωματεμπορείας καὶ Εἰρήνης ὡς προεργασία ἐπὶ τῶν προτάσεων αἱ ὁποῖαι θὰ συζητηθοῦν εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου Γυναικῶν τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου εἰς τὴν πόλιν Dubrownik τῆς Γιουγκοσλαβίας. Ὡς γνωστὸν τὸ Ε. Σ. Ε. ὡς μέλος τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου Γυναικῶν δύναται νὰ συμμετάσχη εἰς τὴν συνέλευσιν αὐτὴν διὰ 9 ἀντιπροσώπων. Μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων διὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ Δ. Σ. Γ. αἱ ὁποῖαι θὰ λάβουν χώραν εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπροτάθησαν ἑκ μέρους τοῦ Ε. Σ. Ε. αἱ Κυρίαι Ραλλοῦ Σ. Γεωργαντᾶ, Εἰρήνη Μεταξᾶ, Ἀγγελικὴ Παναγιωτάτου, καὶ Ἑλένη Ἀντωνοπούλου.

Ἐὰν μεταξὺ τῶν Σωματείων Μελῶν ὑπάρχουν κυρίαι αἱ ὁποῖαι θὰ ἤθελον νὰ μετέσχουν τῆς ἀντιπροσωπείας αὐτῆς, παρακαλοῦνται νὰ δηλώσουν αὐτὸ ἐγκαιρῶς καὶ νὰ συνεννοηθοῦν μετὰ τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν μελέτην τῶν ὑπὸ συζήτησιν θεμάτων.

Τὸ Διεθνῆς Συμβούλιον Γυναικῶν ἀπησχόλησεν ἐπίσης καὶ ἡ συγχώνευσίς αὐτοῦ μετὰ τῆς Alliance Internationale ἐφ' ὅσον καὶ αἱ δύο αὗται Ὄργανώσεις ἀσχολοῦνται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μετὰ τὰ ἴδια θέματα. Τελικῶς ὅμως ἡ συγχώνευσίς αὐτῆς δὲν κατέστη δυνατὴ. Τὸ Ε. Σ. Ε. ὡς μέλος τοῦ Διεθνoῦς, ἔδωκε ἐπ' αὐτοῦ τὴν γνώμην του.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ τελευταίου Συνεδρίου τῆς Alliance εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὁργανώθη ἐκεῖ μικρὰ ἑκθεσίς ὑπὲρ αὐτῆς, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ Ε. Σ. Ε. ἀπέστειλεν ἀντικείμενα ἀξίας χιλίων δραχμῶν.

Ἀντιπρόσωποι τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου Γυναικῶν εἰς τὸ Συνέδριον αὐτὸ παρέστησαν αἱ Κυρίαι Dreyfus-Barney, Marie Verone, Brunswick καὶ ἡ Πριγκ. Radzville, αἱ ὁποῖαι

κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως παρέμειναν εἰς τὴν πόλιν μας.

Ἐν τέλει ἀναφέρομεν ὅτι ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ ἐν Παρισίοις τῆς ὀγδοηκονταετηρίδος τῆς κ. Anril de Sainte Croix ἀντιπροέδρου τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου Γυναικῶν καὶ ἀντιπροσώπου τῶν Διεθνῶν Γυναικείων Ὄργανώσεων παρὰ τῇ Κ. Τ. Ε. εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Σωματεμπορείας παρεκλήθη καὶ παρέστη ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ε. Σ. Ε. ἡ Δεσποινὶς Αἴγλη Ψάλτη.

Ἡ Πρόεδρος Ἡ Γεν. Γραμματεὺς
Ραλλοῦ Σ. Γεωργαντᾶ Εὐαγγελινὴ Κ. Βάρδα

Χαιρετισμὸς τῶν Παιδιῶν τῆς Οὐαλλίας

Ἐμεῖς τ' ἀγόρια καὶ κορίτσια τῆς Οὐαλλίας χαιρετοῦμε πάνω ἀπὸ τὴ γῆ καὶ τὴ θάλασσα τὰ παιδιὰ ὅλου τοῦ κόσμου.

Αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς Καλῆς Θελήσεως σᾶς χαιρετοῦμε γιὰ νὰ τιμήσωμε ὅλοι μαζὺ τοὺς ἐξερευνητὰς, τοὺς θαλασσοπόρους, τοὺς πρωτεργάτας ὅλων τῶν αἰώνων ποὺ ρίχτηκαν στὸν ἀγῶνα τοῦ ἀγνώστου γιὰ νὰ μεγαλώσουν τὰ ὄρια τῆς γνώσεως.

Ἀπὸ θάλασσα σὲ θάλασσα καὶ ἀπὸ τὴ μιὰ χώρα στὴν ἄλλη ἀπεκάλυψαν τὰ μυστήρια, ἀψηφῶντας τοὺς κινδύνους καὶ τίς στερήσεις ἀποφασισμένοι νὰ μὴ ὑποχωρήσουν καὶ νὰ πετύχουν τὸ σκοπὸ τους.

Τιμὴ καὶ δόξα σ' αὐτοὺς ποὺ ἐνίκησαν τὰ ἀδύνατα.

Δὲν πρέπει τώρα παιδιὰ μετὰ τὸ ἴδιο αὐτὸ πνεῦμα νὰ ἐνωθοῦμε καὶ μεῖς γιὰ τὴν Εἰρήνην τοῦ κόσμου ποὺ εἶναι ἡ εὐγενέστερη ἀνθρώπινη κατάκτησις;

Δὲν πρέπει νὰ ἀναλάβωμε καὶ πάλι τὸν ἀγῶνα αὐτὸν ποὺ εἶνε ὁ μεγαλειότερος στὴν ἀνθρωπότητα ὅλην;

Μὲ τὴν φιλίαν μας μετὰ τὸ θάρος μας θὰ νικήσωμε καὶ ἑμεῖς.

Φιλολογικά Σελίδες.

Με τὸ πέρασμα τῆς ζωῆς,

ΓΥΡΙΣΕ ἀπ' τὸ γραφεῖο τὸ μεσημέρι στὸ σπίτι του σὰ νευριασμένος. Κάθισε στὸ τραπέζι με προσποιημένη διάθεση κι' ἔτρωγε τὸ καλὸ μαγειρεμένο φαί, λέγοντας πότε πότε μιὰν ἀδιάφορη κουβέντα στὴ νέα γυναίκα του, ἔτσι γιὰ νὰ φανῇ πὼς κάτι λέει. Ἐκείνη τὸν κοίταξε μ' ἓνα καλόβολο χαμόγελο καὶ τὸ βλέμμα τῆς σεργιάνιζε στοργικὸ ἀπὸ τ' ἄταχνα μαλλιά του στὰ λεπτογραμμένα φρύδια του, στὰ διάφανα ρουθούνια του, στὰ παχύσαρκα χεῖλια του. Ἡ ἄρρενωπή του ἔκφραση καὶ ζωντάνεια τὴ γέμιζε ἀπὸ μιὰ περήφανη χαρὰ κι' ἐνιωθε μιὰ βαθύτατην ἱκανοποίησιν ποὺ εἶχε γι' ἄντρα τῆς τὸ γερό, ἄξιο καὶ μορφωμένο αὐτὸ παληκάρι.

Σὺν σήμερα κλείνουν κι' ὅλα τρία χρόνια ποὺ παντρεύτηκαν. Πότε πέρασε ὁ καιρὸς. Κι' ὅμως τῆς φαίνεται πὼς ἦτανε χτὲς ἀκόμη. Μιὰ βραδεῖα συναντήθηκαν σ' ἓν ἀποκριάτικο χορὸ, αὐτὴ τριανταφυλλένια κολομπίνα, αὐτὸς λευκὸς μεταξωτὸς πιερρότος. Γιὰ πρώτη φορὰ μέσα στὸ μεθυστικὸ στρόβιλο ἐνὸς βιεννέζικου βάλς, αἱ δύο νεανιᾶς ψυχὲς τους ἐνώθηκαν, ὅταν ξαναμέναι ἀπὸ τὸ γλέντι καὶ τοὺς ἀτμούς τῆς σαμπάνιας, μετὰ κορμιά τους σφιχταγκκαλισμένα, ἔνωσαν τὰ πυρωμένα χεῖλια τους, κοιτάζοντας ὁ ἓνας τὸν ἄλλο κατὰβαθα στὰ μάτια. Κι' ὕστερα μιὰ τρελλὴ ἐρωτικὴ ἐξομολόγησις ποὺ τῆς ἔκανε στ' ἄρπαχτὰ ἐκεῖνος, σὰν βρέθηκαν ξεμοναχιασμένοι σὲ μιὰ γωνιά τοῦ σκοτεινοῦ διαδρόμου, μακριὰ ἀπ' τοῦ χοροῦ τὸ θόρυβο.

Ὅλες αὐτὲς οἱ λεπτομέρειες τῆς ἤρχονταν μία μία στὴ θύμησιν τῆς σήμερα καὶ τῆς ἀνατάραζαν τὴ φαντασίαν. Πὼς θάθελε νὰ τις ξαναζωντανέψῃ μαζύ του, νὰ τις ξαναζήσῃ μετὰ τὴν ἀνάμνησιν, νὰ τις φέρῃ μπροστά τους μετὰ τὴ συζήτηση, ἐξουδετερώνοντας τοῦ χρόνου τὸ διάστημα. Τέτοιες στιγμὲς ποὺ ἀποτελοῦν ἓνα μεγάλο σταθμὸ στὴ ζωὴ μας, μπορεῖ κανεὶς νὰ τις ἀφήσῃ στὴ λήθη καὶ στοῦ χρόνου τὴ φθορά;

Ἡ νέα γυναίκα φρόντισε μάλιστα μ' ἐξαιρετικὴ ἐπιμέλεια νὰ φαίνεται ὡραιότερη σήμερα. Λίγη ὥρα πρὶν πῆρε τὸ ἀρωματισμένο τῆς λου-

τρὸ καὶ ἐφόρεσέ τὴ μεταξωκέντητη ρόμπα τῆς, χρῶμα ρόζ τῆς φούξιας, μ' ἐκεῖνο τὸ μυτερὸ ντεκολτέ, ἀπ' ὅπου σὰ μαῦρο ἀστράκι φάνταζε στὴ μέση τοῦ στήθους τῆς ἐκείνη ἡ ἐλὴς ποὺ ὁ ἄντρας τῆς τὴν εἶχε ὀνομάσει «χνουδερὴ φωλήτσα τῆς ἀγάπης του» κι' ὅπου, ἀπάνω στὶς ἐρωτικὲς παραφορὲς του, ἄφηνε πάνω σ' αὐτὴν τὰ πιὸ λαίμαργα φιλία του.

Στὸ τραπέζι, στὴν κρεβατοκάμαρα, στὸ γραφεῖο, παντοῦ σήμερα μυροκοπούσανε λουλούδια σὲ πολύχρωμα κοκέτικα ἀνθογυάλια κι' ὅλα μέσα στὸ σπίτι εἶχανε πάρει ὄψη γιορτερῆ.

Ὅμως ὁ ἄντρας, ἂν καὶ χαμογέλασε εὐχαριστημένος, στὸ βάθος δὲν ἔδωσε σ' αὐτὰ μεγάλη προσοχή. Ἐμοιαζε σκεπτικὸς καὶ σὰν ἀφηρημένος. Κι' ὅταν ἐκείνη ἔκανε νὰ τὸν ρωτήσῃ γιὰτὶ ἦταν ἔτσι σήμερ' ἀλλαγμένος, ἄρχισε νὰ τῆς λέγῃ γιὰ τίς δουλειές του, γιὰ τίς ἐπαγγελματικές του ὑποθέσεις, γιὰ πράγματα τέλος ποὺ τῆς ἦταν περισσότερο ἀδιάφορα. Μετὰ φιλάρεσκο χαμόγελο πρόσεχε τάχατε στὰ λεγόμενά του, μάτια περιμένοντας ν' ἀκούσῃ μιὰ λέξη τρυφερῆ, νὰ δῇ ἓνα χαμόγελο ν' ἀντίσῃ στὴ μορφή του, μιὰ σπίθα μὲς στὰ μάτια του, ποὺ θ' ἀπλωνόταν σὰ γεφύρι μαγικὸ ἀνάμεσά τους καὶ θάφερνε τίς δύο ψυχὲς πολὺ πολὺ κοντύτερα, μετὰ ἄχραντη στοργὴ νὰ κοιταχτοῦν κατὰματα, νὰ φιληθοῦν, κατὰβαθα, σὰν τότε... σὰν κείνο τὸ ἀξέχαστο κι' ὄνειρεμένο βράδυ. Ἐτσι τὴν ἐνιωθε ἡ νέα γυναίκα τὴν ἀγάπην. Ἐτσι τὴν καλλιεργοῦσε μέσα στὴ σέρρα τῆς καρδιᾶς τῆς σὰν τὸν πιὸ σπάνιο ἀνθό. Πόσες φορὲς δὲν τοῦ εἶχε πῆ μὲς ἀπὸ ἀπλά, ἀλλὰ γεμάτα εὐλιχρίνεια λόγια. Καὶ βούρκωναν τὰ μάτια τῆς ἀπὸ τὴν εὐτυχία τῆς ἀγάπης. Κι' ἐκεῖνος, τριγώνοντας ἄπληστα τὴν ἡδονὴ τῆς σάρκας τῆς, φαινόταν νὰ ρουφᾷ μετὰ χαρὰ αὐτὸ τὸ ψυχικὸ ξεχείλισμά της. Ὅμως μετὰ τὸν καιρὸ σὰ νὰ τὸν βάραινε ἓνας κορεσμός. «Δὲ λὲς καὶ τίποτ' ἄλλο πὰ καὶ μὲν!»—τῆς ἔλεγε βαριεστημένα. Αὐτὰ παληώσανε πιά!»

— «Μὰ εἶναι δυνατό;» τοῦλεγ' ἐκείνη μετὰ παράπονο. Ἐγὼ κάθε μέρα, χρυσέ μου, σὲ βλέπω μετὰ νέα μάτια, σ' ἀγαπῶ μετὰ νέα καρδιά».

Ἀπὸ λίγον καιρὸ τώρα, σὰ νὰ μὴν ἦταν ἐκεῖνος ποὺ εἶξερε. Μὴ μεταβολή, ὥσως ἀσήμαντη

ὅμως μεταβολή. «Αἶ, οἱ σκοτοῦρες τοῦ ἐπαγγέλματος», ἔλεγε κάποτε μέσα της. «Οἱ ἄντρες οἱ καὶ μὲν ὅλο βιοπαλαίου, ἐνῶ ἐμεῖς τί ἔχομε νὰ σκεφτοῦμε; Μόνο τὸ λούσο καὶ τὸν ἔρωτα».

Μ' ἄλλοτε σὰν κάποια ἀδιόρατη ὑποψία νὰ τῆς δάγκανε τὴ σκέψιν. Μήπως καμμιὰ ἄλλη νὰ μπῆκε τάχα ἀνάμεσά τους; Στὸ γραφεῖο του πηγαίνουν τόσες καὶ τόσες, ἄλλες βέβαια σοβαρές, ἄλλες ὅμως ξεμυαλήστρες καὶ ἐπικίνδυνες γυναῖκες. Δὲν τόχε ἀκούσει ἀπὸ πολλοὺς πὼς τὴν εὐτυχία τοῦ γάμου μόνο στὴν ἀρχὴ καὶ στὸ τέλος τῆς ζωῆς τοῦ τῇ νιώθει ὁ ἄνθρωπος; Στὴν ἀρχὴ ὅταν στὸ ἀγαπημένο πρόσωπο βλέπεις νὰ λάμπη ὅλ' ἡ ζωὴ μὲς ἀπ' αὐτὸ καὶ νὰ σὲ τραβάη μετὰ πίστη κι' αἰσιοδοξία κοντὰ του καὶ στὸ τέλος ὅταν μετὰ τὰ γερατειὰ ὁ ἓνας σκύβει ν' ἀκουμπήσῃ στὸν ἄλλο, μάτια ζητώντας νὰ κρατήσῃ τὴ ζωὴ ποὺ φεύγει πρὸς τὴ δύση της. Μὰ λέγεται τοῦτο δῶ τὸ τελευταῖο εὐτυχία; Ὅμως στὸ διάμεσο μπαίνουν πολλὰ δυσάρεστα στὴ μέση ποὺ πάντα ταραίζουν τὸ ὁμορφο ρυθμὸ μιᾶς καρδιᾶς ποὺ θέλει ν' ἀγαπάη καὶ ν' ἀγαπιέται χωρὶς τελειωμό. Μήπως καὶ σήμερα σὰν κάποιο τέτοιο σύννεφο ν' ἀπλώθῃ στὴ ζωὴ της; Σήμερα ποῦθελε νὰ γιορτάσῃ τὴ ζωντανὴ εἰκόνα τῆς πρώτης γνωριμιᾶς τους; Εἶναι φαίνεται μοιραῖο σὲ τέτοιες ὥρες νὰ χαλιέται ἡ ἀρμονία τῆς πιὸ ἁδολῆς, τῆς πιὸ ἀγνῆς βαθύτερης ζωῆς μας;

**

Ὅταν ἐκεῖνος ἀπόφαγε, ζήτησε νὰ τοῦ πᾶνε τὸν καφέ μὲς στὸ μικρὸ γραφεῖο. Ἐτσι ὡς ἦτανε σκυμμένος καὶ κάτι ἐσημείωνε, πῆγε ἀπάνω τοῦ κι' ἔβαλε χαϊδευτικὰ τὰ δάχτυλά της μὲς στὰ πυκνά του μαλλιά. Ὑστερα πέρασε σιωπηλὴ στὴν ἀμάκρην της. Στάθηκε μπρὸς στὸ μεγάλο καθρέφτη τῆς ντουλάπας της. Τὰ μάτια της ἔλαμψαν ξαφνικὰ στὸ ἀντίκρουσμα τῆς εἰκόνας της. Ἀλλὰ καὶ ξαφνικὰ σκοτείνισαν. Μία σκληράδα ζωγραφίστηκε στὴ μαύρη κόρη τους καὶ τὸ κάτω χεῖλος τῆς ἐσάλεψε σ' ἓν' ἀδιόρατο μορφασμὸ πληγωμένης περηφάνειας. Ἐκεῖνος φεύγοντας μπῆκε νὰ τὴ χαιρετήσῃ κατὰ τὴ συνήθειά του, φιλώντας τὴν στὸ μέτωπο. Μὰ γιὰτὶ στὸ μέτωπο; Πόσες φορὲς δὲν τοῦ παραπονέθηκε γι' αὐτό! Ἦθελε ὅπως στὴν ἀρχὴ

στὸ στόμα, στὰ μάτια, στὸ λαιμό, στὴν ἐλὴτσα τῆς μετὰ τὴν πρώτη θερμὴν, μετὰ τὴν ἴδια λαχτάρα. Τέτοια φιλία δίνουν μόνο στίς γριῆς καὶ στοὺς πεθαμένους! Δὲν τοῦ εἶπε ὅμως τίποτα.

Ἐφυγε βιαστικὸς ὁ νέος ἄντρας. Ἐκείνη στάθηκε μὲς ἀπὸ τὴν ψιλὴ κουρτίνα τοῦ παραθύρου καὶ τὸν ἐκοίταζε πονεμένα ὅσο ποὺ ἔστριψε στὴν γωνία. Σὺν ξαναγύρισε στὴν ἀμάκρην της κοιτάχτηκε πάλι στὸν καθρέφτη. Τὰ μάτια της τώρα ἔμοιαζαν μετὰ ραγισμένα κρούσταλλα. Ἐνας κόμπος ποὺ τὴν ἐπνίγε ἀπ' ὠρὰ ἀνέβηκε στίς κόγχες τους καὶ ξεκίνησε ἀπὸ κεῖ ἀναλυμένος σὰν καυτερὸ ποταμάκι πάνω στὸ στήθος τῆς, πνίγοντας μέσα στὸ κύμα του τὴ «χνουδερὴ φωλήτσα τῆς ἀγάπης» τους, ποὺ φάνταζε σὰ μαῦρο ἀστράκι ἀνάμεσο στὸ μυτερὸ ντεκολτέ τῆς ἀρωματισμένης ρόμπας τῆς.

ΑΘΗΝΑ ΤΑΡΣΟΥΛΗ

Προσφορά

Νά! Δίνομαί σου! Γίνε μου ὁδηγητὴς ἐσὺ γίνε μου ἐσὺ ὁ πλάστης μου καὶ φύλαξ ἄγγελός μου Σοῦ δίνω ὅλη τὴ νεότητί μου κι' ὅλη μου τὴ ζωὴ Γενοῦ ὁ Θεός μου.

Τὰ μάτια μου, τὰ χέρια μου, τὸ χεῖλι τὸ στεγνὸ ποὺ δὲν τὸ μόνυ ἀσπασμένο φιλὶ ἀπὸ στόμα ξένο, εἶναι δικὰ σου... πάρε τα, στὸ χεῖρι σου τ' ἀγνό, τ' ἀγαπημένο...

Καὶ τὰ μετὰ χρυσόνειρα ποὺ μοῦ τήνε μεθοῦν, τὴ νεότητί μου μετὰ τὸ γλυκὸ πολυτίμητό τους μῦρο, κι' ὅτι ἡ ψυχὴ ἢ τὸ σῶμα μου ἀνείπωτα ποθοῦν, κι' ὅτι, τριγύρω...

Ὅλα δικὰ σου, πάρε τα, στὴ πλάνα σου ἀγκαλιά, καὶ μέθυσε μετὰ μ' ἓνα σου φιλὶ μ' ἓνα σου χάδι. Ὅσα ἄστρα λάμπουν δώσε μου καὶ σὺ τὸν φῶς μὲς στὸ σκοτάδι...

Θεσσαλονίκη

Πρωτομαγιά

Σήμερα ἔχουν πανηγύρι μέσα στὸν κάμπο τὰ λουλούδια γιὰ τὴν πρωτομαγιά...

Ἀνάλαφρες οἱ πεταλοῦδες, γεμάτες χάρι παιγνιδίζου μετὰ τὴν τριανταφυλλιά ποὺ ροδοκόκκινη ἔχει ἀνθίσει καὶ εὐτυχισμένες τῆς χαρίζουν ἀέρινα φιλία.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΚΟΡΔΟΠΑΤΗ

Ρώσσοι Πεζογράφοι

Φτώχεια με τὸ φῶς

Ὑπὸ Μ. Sostchenko

ΜΟΙΑ εἶνε σήμερα ἀγαπητοί μου, ἡ πιὸ μοντέρνα λέξις;

Ἡ πιὸ μοντέρνα λέξις εἶνε, φυσικὰ ὁ ἠλεκτρισμός. Εἶνε ἓνα ζήτημα ποὺ δὲν τὸ ἀμφισβητῶ, καὶ ποὺ ἔχει πολὺ μεγάλη σημασία: Νὰ φωτισθῇ δηλαδὴ ἡ Σοβιετικὴ Ρωσσία μὲ ἠλεκτρικὸ φῶς. Μὰ ὅπως ὅλα τὰ πράγματα, ἔχει καὶ τοῦτο τίς δυὸ του ὅψεις. Δὲν θέλω νὰ πῶ μ' αὐτὸ σύντροφοί μου, πῶς κοστίζει πολὺ. Δὲν εἶνε καὶ τόσο τρομερό, καὶ δὲν θέλω νὰ μιλήσω γιὰ χρήματα.

Κάτι ἄλλο θέλω νὰ σᾶς πῶ.

Ἐξοῦσα, φίλοι μου, σὲ μιὰ μεγάλη πολυκατοικία. Ὅλο τὸ σπῖτι φωτίζονταν μὲ πετρέλαιο. Ὁ ἓνας ἔκαιγε λάμπα, ὁ ἄλλος μόνον ἓνα λυχνάρι, ἄλλος πάλιν οὔτε αὐτὸ δὲν εἶχε, καὶ ἀναβε τὸ πολὺ πολὺ ἓνα μικρὸ ἀγιοκίρι. Χάλια σᾶς λέω.

Μιὰ μέρα λοιπὸν ἄρχισαν νὰ βάζουν ἠλεκτρικὸ. Ὁ πρῶτος ποὺ τῶβαλε ἦταν ὁ διαχειριστὴς τοῦ σπιτιοῦ, ἓνας ἡσυχος ἄνθρωπος. Τῶβαλε καὶ κανεὶς δὲ πῆρε χαμπάρι. Μόνο τὸν ἔβλεπα νὰ τριγυρνᾷ σὰ συλλογισμένος καὶ ὅλο φουσούσε τὴ μύτη του.

Κατὰ τ' ἄλλα ὅμως δὲν ἔδειχνε τίποτε.

Καὶ νά, ποὺ παρουσιάστηκε ἔπειτα ἡ σπιτονοικοκυρά μου Ἐλισαμπέτα Ἰγνατέβνα Προχορόβα καὶ μοῦ πρότεινε νὰ βάλωμε καὶ μεῖς ἠλεκτρικὸ.

Ὅλοι, λέει τῶχουν βάλει, ἀκόμα κι' ὁ διαχειριστής.

Ἔτσι λοιπὸν φέραμε καὶ μεῖς τοὺς μαστόρους καὶ τὸ βάλουμε. Ἐγινεν ἡ ἐγκατάστασις καὶ ἀνάψαμε τὰ φῶτα. Χριστὲ καὶ Παναγιά! Τί χάγια ἦταν αὐτὰ ποὺ φάνηκαν στὶς κάμαρες! Τί φτώχεια, τί ἀθλιότης!

Ὡς τώρα πήγαίνα τὸ ποῶτὶ στὴ δουλειά μου, τὸ βράδυ ποὺ γύριζα, ἔπινα τὸ τσάι μου κ' ἔπεφτα στὸ κρεβάτι νὰ κοιμηθῶ. Μὲ τὸ φῶς τοῦ πετρελαίου οὔτε εἶχαμεν ἰδῆ τίποτε οὔτε εἶχαμεν ἀντιληφθῇ. Τώρα ὅμως μὲ τὸν καινούργιο φωτισμὸ ὅλα φαίνονταν—ἡ παληοπαντούφλα ποὺ ἦταν πεταμένη στὸ πάτωμα, τὰ κουρέλια ποὺ

κρέμονταν στὸν τοῖχο, ἡ σχισμένη ταπετσαρία, οἱ κορέοι ποὺ περπατοῦσαν στοὺς τοίχους καὶ πολεμοῦσαν νὰ κρυφτοῦν—πιὸ πέρα ἓνα ἄγνωστο ἀποφόρι, διάφορα ἀποτσίγαρα, καὶ νὰ καὶ μερικοὶ ψύλλοι ποὺ πετοῦσαν. Χριστοῦλι μου! Ἦτανε νὰ κλαῖς. Σῆπιανε φρίκη νὰ τὰ βλέπεις ὅλα αὐτά.

Στὴν κάμαρά μου ἦταν ἓνας καναπές· ἔλεγα πῶς δὲν ἦτανε καὶ τόσο χαλασμένο. Καὶ τώρα—σὰν ἀναψα τὸ ἠλεκτρικὸ—τί νὰ σᾶς πῶ—πῶς νὰ σᾶς περιγράψω τὸ χάλι του! Καναπές λέγεται αὐτὸ τὸ πράγμα! Ἀπὸ τὸ κουρελιασμένο ὕφασμα ἔβγαίνε ἡ τζίζβα, οἱ σοῦστες του ἦτανε σπασμένες. Σὲ τέτοιον καναπέ δὲν μπορῶ νὰ καθίσω—διαμαρτύρεται ἡ ψυχὴ μου.

Εἶπα λοιπὸν μέσα μου: Πλούτος βέβαια δὲν εἶνε αὐτός, εἶνε μᾶλλον νὰ πάρης τὰ μάτια σου καὶ νὰ φύγης. Ὅλη αὐτὴ ἡ κατάστασις εἶνε ἀπαίσια. Μὲ τί ὀρεξί νὰ δουλεύεις.

Βλέπω καὶ τὴ νοικοκυρά μου Ἐλισαμπέτα Ἰγνατέβνα νὰ τριγυρνᾷ στενοχωρημένη στὴ κουζίνα της· σὰν νὰ μὴ τῆς ἀρέσει οὔτε αὐτὴν αὐτὴ ἡ κατάστασις.

—Τί κάνεις ἐκεῖ; τὴ ρωτῶ.

Ἐκεῖνη ὅμως μὲ κυττάζει μελαγχολικὰ καὶ λέει. «Τί νὰ σοῦ πῶ, φίλε μου, δὲν τῶξερα πῶς ἔχομε τέτοια μιζέρια.

Καὶ πράγματι τὰ πράγματά της ὅλα μοῦ φάνηκαν τόσο φτωχικά, τὸσον ἀπαίσια καὶ κουρελιασμένα, κ' ἐπάνω τους ἔπεφτε τὸ ἠλεκτρικὸ φῶς ποὺ τᾶκανε νὰ φαίνονται πιὸ χειρότερα ἀκόμα.

Ἀπὸ τότε γύριζα τὸ βράδυ σπῖτι μου καταλυπημένος. Ἀναβα τὸ φῶς, κμαρῶνα γιὰ μιὰ στιγμὴ τὸ καινούριο γλομπάκι, καὶ ὕστερα, γρήγορα γρήγορα τῶσβυνα κ' ἔπεφτα στὸ κρεβάτι.

Μὰ σὰν σκέφτηκα κάπως καλῆτερα, καὶ σὰν πῆρα τὸ μισθό μου, ἀγόρασα γῦψο καὶ ἄρχισα νὰ διορθώνω τίς ἀσκημίες. Ἔσκισα τὰ βρώμικα χαρτιά τοῦ τοίχου κυνήγησα τοὺς κορέους, σάρωσα τίς ἀράχνες, ἔβγαλα ἀπὸ τὴ μέση τὸν καναπέ, ἄσπρισα τὸν τοῖχο—καὶ ἔτσι ἦλθεν ἡ καρδιά μου κάπως στὸν τόπο.

Μὰ ὅλο ποὺ διορθώθηκαν κομμάτι τὰ πράγματα, εἶχα ἐν τούτοις ξωδέψει τοῦ κάκου τόσα λεφτά—γιατὶ ἡ νοικοκυρά μου ἔκοψε τὰ σύρματα.

—Παραραίνονται τὰ χάγια τοῦ σπιτιοῦ μὲ τὸ ἠλεκτρικὸ. Τί χρειάζεται νὰ φωτίζεται ὅλη

αὐτὴ ἡ φτώχεια. Ὁ γὰρ γελᾷ καὶ οἱ κορέοι. Τὴν παρεκάλεσα—ἔφερα καὶ ἀρκετὰ ἐπιχειρήματα—μὰ δὲν ἤθελε νὰ κούσῃ τίποτε.

—Ἄν δὲν σ' ἀρέσει, εἶπε, φύγε, ἄδειασε τὸ σπῖτι. Ἐγὼ δὲν τὸ θέλω αὐτὸ τὸ φῶς. Δὲν ἔχω νὰ ξωδέψω γιὰ ἐπιδιορθώσεις.

Πῶς νὰ φύγω ὅμως ποὺ εἶχα δώσει τόσα λεφτά γιὰ τὰ δικά μου μερεμέτια.

Ἔτσι ὑπέκυψα.

Ἀχ, ἀδέρφικ μου, καλὸ εἶνε τὸ φῶς, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ φῶς τὰ πράγματα εἶνε ἐπίσης κακὰ καὶ ψυχρά.

Μετάφρασις Ε. Ρ.

Jean Richepin

Σονέττο παρηγοριᾶς

Καῦμένη φτώχεια! Τὰ λεπτὰ δίνουν τὴν εὐτυχία! Στους πλούσιους εἶν' ἡ δύναμις, δόξα κ' ἐπιτυχία. Τὴν ἐπιτημένη μύτη τους ροδίζει τὸ χρυσάφι. Καὶ τὸ λεπρὸ τους μέτωπο ἡλιόχρυσον τὸ βάφει. Τάχουνε ὅλα: Τὰ καλὰ κρασιά ποὺ μερακώνουν, ἄλογα καὶ χρυσαφικά καὶ λουσα ποὺ θαμπώνουν. Ἐχουνε τίς πεντάμορφες μυρόλουστες ἑταῖρες, ποὺ λάγνα ξεγυμνώνονται τίς νύχτες καὶ τίς μέρες... Μὰ κι' οἱ φτωχοὶ μὲ τὸν πικρὸ κι' ἀτέλειωτό τους πόνο ἔχουν δικούς των θησαυρούς: τ' ὄνειρο, τὸ τραγοῦδι... Σ' αὐτὰ βρίσκουνε τοῦ γλυκοῦ χαμόγελου τὴ χάρι. Γνωρίζω κάποιους ποὺ εὐτυχοῦν μὲ θησαυροὺς μόνο, τοῦ δάσους τὸ ἐφήμερο κι' ὁλόχρυσον λουλοῦδι, Καὶ τ' ἀσημένιο τάλληρο ποὺ τὸ καλοῦν φεγγάρι.

Μετάφρασις ΣΙΑΒΙΟΥ

Ἡ Ἑλληνικὴ νόσος.

Ἀπὸ βαρυσήμαντον ἄρθρον τοῦ διαπρεποῦς καθηγητοῦ τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς κ. Β. Μπένση δημοσιευθὲν εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἐργασία» ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Ἑλλάς μαστίζεται ἀπὸ μ' ἓνα δεινὴν κρίσιν νοοτροπίας. Ὁ σημερινὸς Ἕλλην δὲν γνωρίζει τὰ στοιχεῖα τῆς ζωῆς, δὲν ξέρει νὰ τρώγῃ δὲν ξέρει νὰ ἐνδύεται, ἀγνοεῖ ἐντελῶς τὴν πολιτισμένην ἐκπλήρωσιν καὶ τὼν φυσικῶν του ἀκόμη λειτουργιῶν. Πῶς εἶνε δυνατόν νὰ ξέρῃ νὰ σκέπτεται; Σκέπτεται ὅπως ζεῖ. Κακοζεῖ καὶ κακοσκέπτεται, ἢ μᾶλλον ψευδοζεῖ καὶ ψευδοσκέπτεται. Περιφρονεῖ ὅσον οὐδεὶς τὴν ὑγιεινὴν του σώματος. Πῶς εἶνε δυνατόν νὰ ἀκμάσῃ εἰς αὐτὸν ἡ ὑγιεινὴ τῆς ψυχῆς ἢ μᾶλλον ἡ ὑγιεινὴ τῆς σκέψεως; Ἐλλειψὶς οἰκογενείας, ἔλλειψις σχολικῆς διαπαιδαγωγήσεως, ἰδοὺ ἡ παντελής γυμνότης

σκέψεων καὶ χαρακτῆρος τοῦ Ἑλλήνος πολίτου. Ἡ Ἑλλάς ἔχει ἀνάγκην ἀνατροφῆς, διανοητικῆς ἀναπτύξεως καὶ πειθαρχίας. Ἡ νόσος ἐξ ἧς πάσχει ἡ Ἑλλάς εἶνε μία διανοητικὴ καὶ ἀρα ψυχικὴ ἀβιταμίνωσις. Ἡ νόσος δὲν ἐδράζεται εἰς τὴν μορφὴν, ἀλλὰ εἰς τὰ κύτταρα. Ὁ Ἡρακλῆς, ὅστις θὰ δημιουργήσῃ ἐκπαιδεύειν πραγματικὰ σοδαράν, ἥτις θὰ σφυρηλάτησιν κάποιον χαρακτῆρα, θὰ εἶνε, κατὰ τὴν λαϊκὴν ἔκφρασιν, καλοδεχούμενος».

Τὸ φιλί*

Φιλί ποὺ ἐνώνεις τίς ψυχὰς
καὶ σὰν φτερά τίς παίρνεις
μαζὺ σου, μ' ἓνα ἱλιγγο ἡχηλά
ὥς τὸν οὐρανὸ
καὶ μεθυσμένες καὶ τυφλές
στὴν τρέλλα σου τίς σέρνεις
καὶ μ' ἓνα στρόβιλο ὕστερα
τίς οἴχνεις στὸ κενό.
Φιλί ποῦσαι τριαντάφυλλο
στά ἐρωτευμένα χεῖλη
σὰν σμίγουν γιὰ νὰ πάρουνε
τὸ λάγνο σου χυμὸ
τόσο γλυκὰ μὲ μέθυσες φιλί μου
χτῆς τὸ δεῖλι
ποὺ πόθησα στὴ δίνη σου
νὰ βρῶ τελειωμό.

ΡΙΤΑ ΜΠΟΥΜΗ

* Εἰς τὴν ποιήτριαν τοῦ ἀνωτέρω ποιήματος ἀπένειμεν ἡ Ἀκαδημία, κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 25 Μαρτίου, ἑπαινον διὰ τὴν λυρικὴν συλλογὴν τῆς «Οἱ σφυγμοὶ τῆς σιγῆς μου».

Ἡ καμπάνα τοῦ χωριοῦ μου

—Μικρὴ καμπάνα τοῦ χωριοῦ μου
Χαρούμενη γλυκεῖα φωνή
Ποὺ κοίτεσαι παρορμητικὴ
σὲ ποιά γωνιά; σὲ ποῖο μανδρὶ;
—Σίδερο εἶσαι πουλημένο
Βουβὸ καὶ ἀχρηστὸ, βαρὺ
Σὺ ποὺ περνοῦσες στὸν ἀέρα
Κι' ἔκαμες κόσμον νὰ χαρῇ.
—Τώρα θ' ἀλλάξῃς τὴ μορφὴ σου
Σ' ἄλλο καλοῦπι θὰ χυθῇ
Καὶ τί θὰ γένῃς δὲν τὸ ξέρεις
Ἐδῶ κι' ἐκεῖ θὰ σκορπισθῇς.
—Τὴν Πασχαλιὰ δὲ θὰ σημάνης!
Γλυκεῖα φωνὴ δὲν θ' ἀκουσθῇ,
Τὸ ἔρημο χωριὸ μου κλαίει
Ἡ ἐκκλησιά του εἶναι τζαμί.
—Μικρὴ καμπάνα τοῦ χωριοῦ μου
Μεσ' τ' ὄνειρό μου τὴν αὐγὴ
Θέλω ν' ἀκούω τὴ φωνή σου
Καὶ ἄς μὴν εἶν' κι' ἀληθινή.
—Νὰ ξαναζήσω τὴ ζωὴ μου
Ποὺ ἔμαθα μικρὸ παιδί,
Γλυκεῖα καμπάνα τοῦ χωριοῦ μου
Πῶς ἔμεινες ἐτοῖ βουβή;

ΑΓΓ. ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ

ΜΕΡΟΠΕΙΟΝ

Οἶκος Γυναικείας Εὐγηρίας

Κάτω στους πρόποδας τῆς Ἀκροπόλεως, ἀπέναντι ἀπὸ τὸ Ὡδεῖον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ, λειτουργεῖ ἀπὸ χρόνια ἓνα ἱδρυμα ἀθόρυβα καὶ συμπαθητικά. Τὸ γνωρίζουν μόνο ὅσοι παρακολουθοῦν τὰ ζητήματα αὐτὰ ἀπὸ κοντὰ—στοὺς πολλοὺς εἶναι σχεδὸν ἄγνωστο. Καὶ ὅμως ἐκεῖνη πού τὸ ἱδρυσεν γιὰ νὰ δώσῃ μιὰ διέξοδο στὴ μεγάλη τῆς λύπη, ἀφιέρωσε

σ' αὐτὸ ὅλες τῆς τῆς δυνάμεις, ὅχι μόνο τῆς ψυχικῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς ὕλικῆς καὶ τῆς σωματικῆς τῆς ἀκόμα.

Ἐμάζεψε τὰ φτωχὰ παιδιὰ τῆς γειτονιάς, τὰ ἐπρόστατευσε, τὰ ἐτάϊσε, τὰ ἐμόρφωσε, ἐνῶ συγχρόνως ἐργάστηκε γιὰ τὴ μόρφωσι τῶν ἀγραμμάτων γυναικῶν τῆς περιοχῆς τῆς. Κατ'ὀρθωσεν μὲ πολλοὺς κόπους καὶ μὲ μεγάλες θυσίες, καὶ ἔπειτα ἀπὸ ἐντατικὴ ἐργασία δέκα ὁλοκλήρων ἐτῶν, νὰ στεγάσῃ τὸ *Μερόπειον* σὲ οἶκον ἰδιόκτητο—καὶ ὅλα αὐτὰ χωρὶς θόρυβο, χωρὶς πολλὰ λόγια, χωρὶς ρεκλάμα.

Μέσα στὸ Μερόπειον φοιτοῦν σήμερον 45 παιδάκια 3—6 ἐτῶν, τὰ ὁποῖα ἐκπαιδεύονται καὶ τρέφονται σχεδὸν ὅλα δωρεάν. Τὸ βράδυ παραλαμβάνονται ἀπὸ τῆς μητέρας τῶν ὅταν ἐπιστρέφουν ἀπὸ τὴν ἐργασίαν τους.

Τὸ συμβούλιον τοῦ Μεροπέου, συνεχίζοντας τὴν ἀλτρουϊτικὴν ἐργασίαν τῆς Ἀννας Θεοδοροπούλου, κατ'ὀρθωσεν ἰὰ πραγματοποιήσῃ τὴν τελευταία τῆς ἐπιθυμία, καὶ ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην διεύθυνσιν τῆς νέας τοῦ προέδρου ἱδρυσεν στὸ ἐπάνω πάτωμα τοῦ Μεροπέου τὸν *Οἶκον Γυναικείας Εὐγηρίας*.

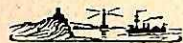
Ὁκτὼ δωμάτια εὐήλια καὶ εὐάερα προσφέρουν οἰκογενειακὴν περιποίησιν καὶ ζεστασιὰ σὲ ἰσάριθμες ἡλικιωμένες κυρίες, πού δὲν ἔχουν τὰ μέσα ἀφθονα γιὰ νὰ ζήσουν ἀναπαυτικά καὶ ἡσυχὰ σὲ εὐπρεπῇ ξενοδοχεῖα ἢ οἰκοτροφεία. Ἐκεῖ μέσα βρῖσκουν ἡσυχία, τάξι, καθαριότητα καὶ καλὴ τροφή, καὶ ὅλα αὐτὰ μὲ ἐλάχιστη δαπάνη.

Μιὰ ἀτμοσφαῖρα πολὺ ζεστή, πολὺ οἰκογενειακὴ πνέει μέσα στὸν Οἶκον Γυναικείας Εὐγηρίας. Ἡ εὐρύχωρη τραπεζαρία τοῦ μὲ τὰ ἀναπαυτικά τῆς καθίσματα, μὲ τὴ βιβλιοθήκην τῆς μὲ τὴν ὥραία θέαν πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν, τοὺς παρέχει τὴν εὐκαιρίαν νὰ

μαζεύονται γύρω ἀπὸ τὸ μεγάλο τῆς τραπέζης δασάκις αἰσθάνονται τὴν ἐπιθυμίαν τῆς συντροφιάς.

Τὰ ὀκτὼ δωμάτια τοῦ Οἴκου Γυναικείας Εὐγηρίας δὲν πρέπει νὰ μείνουν μόνο τόσα. Τὸ ἔργον αὐτὸ πρέπει νὰ ἐνισχυθῇ γιὰ νὰ μὴ μὴ μόνον ν' ἀνταποκρίνεται στῆς σημερινῆς τοῦ ἀνάγκης, ἀλλὰ νὰ ἐπεκταθῇ καὶ νὰ ἐκτελέσῃ καλλιτέρετον τὸν ὥρατον τοῦ προορισμοῦ. Νὰ προσφέρῃ ἓνα ἄσυλον πολιτισμένο καὶ οἰκογενειακὸ στῆς ἡλικιωμένες κυρίες πού δὲν ἔχουν οἰκογένεια καὶ δὲν μποροῦν νὰ βροῦν ἄλλου οἰκογενειακὴν περίθαλψιν καὶ στοργικὸν περιβάλλον.

B. ΛΕΚΑ

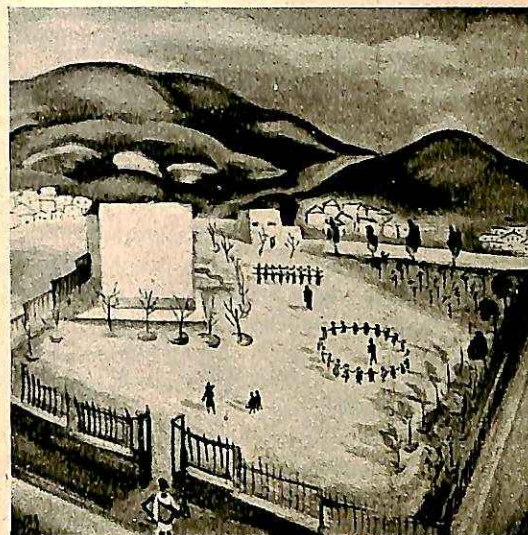
Καλλιτεχνικὴ κίνησις

—Κατακλυσμός ἀπὸ ἐκθέσεις αὐτὸν τὸν μῆνα καὶ τὸν περασμένο. Στὸ Ἀτελιὲ ἢ «Ὁμάς Τέχνης» καὶ ἡ ἐκθεσις γερμανικῶν καλλιτεχνημάτων. Στὴν αἴθουσα Στρατηγολοῦ ἢ Κα Φαλίνα Σκύρου, ἡ ἐκθεσις «Ἐλευθεροὶ Καλλιτέχναι» καὶ τελευταίως ὁ κ. Ἐλευθεριάδης. Στὸν Παρνασσὸ ὁ κ. Σόλων Φραγκουλίδης, στὸ «Δελικ» τῆς ὁδ. Ἀκαδημίας ἡ Δνὶς Πολυχρονιάδης.

Ἀπὸ τὴν ὁμάδα τέχνης ὅπου ἐκθέτουν καὶ πολλοὶ καλλιτέχνηδες βλέπομεν μὲ εὐχαρίστησιν ὅτι ἡ γυναῖκα ὅχι μόνο δὲν ὑστερεῖ ἀλλ' ὅτι μάλιστα τὰ ἔργα τῶν κυριῶν Στεφανοπούλου, Βρανίκα, Π. Οἰκονομίδου καὶ τῆς γλυπτρίας Δδος Μπέλλας Ραφτοπούλου ἴσως ὑπερτεροῦν ἀπὸ πολλὰ ἔργα ζωγράφων καὶ γλυπτῶν. Τὸ γλυπτικὸν ἔργον τῆς Δδος Ραφτοπούλου «ἡ Λουομένη» θὰ μπορούσε συγκρινόμενον μὲ τὰ ἔργα τοῦ κ. Σώχου «Χορὸς» «Ἐφηβος» «Κόρη» νὰ σταθῇ ὑπὸ ἔποψιν τεχνικῆς χωρὶς νὰ φοβηθῇ τὴν σύγκρισιν. Ἴσως ὅσοι ζητοῦν μέσα στὴν τέχνη κάποιαν ἐξιδανίκευσιν νὰ προτιμήσουν τὸν πρῶτον ὁ ὅπως μὲ τὸν ἔφηβόν του μᾶς φέρνει στὴν κλασσικὴν τέχνην, ἢ τὴν λουομένην τῆς Δδος Ραυτοπούλου ὅσοι ἀγαποῦν τὸν ρεαλισμόν.

—Ἡ ἑνώσις Ἐλευθεροὶ Καλλιτέχναι συμπεριλαμβάνει περίπου 25 ζωγράφους διαφόρων σχολῶν καὶ ἐποχῶν. Ὁ κ. Κόντογλου μὲ τὸν βυζαντινισμόν του, ὅχι διότι μιμεῖται τὴν τέχνην αὐτήν, ἀλλὰ διότι μέσα στὸν βυζαντινισμόν εὗρε τὸν ἑαυτόν του. Ὁ κ. Γουλδάσης μὲ τὴν λεπτομερειακὴν ἐργασίαν του καὶ τὸ τέλειωμά πού ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸ ἔργον τὴν φρεσκάδα τῆς πρώτης ἐμπνεύσεως. Ὁ κ. Ματσάκης μὲ τὸν εὐσυνειδητὸν ρεαλισμόν του. Ἡ κ. Πανταζίδου μὲ τῆς ἀνησυχίας τῆς. Ὁ κ. Μόσχος μὲ τῆς ἐλαιογραφίας του πού προδίδουν τὸν ξυλογράφον. Ὁ κ. Κοντόπουλος μὲ τὸ πορτραῖτον τοῦ «Κορίτσι μὲ τὴν γούνα» ὅπου μᾶς δείχνει ὅτι δὲν δίνει τόση σημασίαν στὸ σχέδιον. Ὁ κ. Φέρτης μὲ τὴν σύνθεσιν τοῦ «Εργάτης πού γυρίζει ἀπ' τὴ δουλειὰ» ὅπου μετ'αἰετίζεται

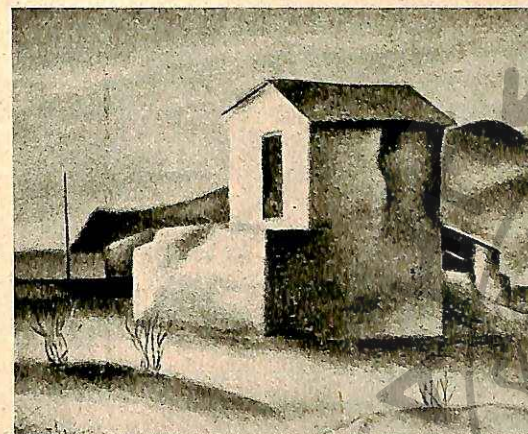
πολὺ πλούσια παλέττα καὶ ὁ ὁρίζων στὸ βάθος παρουσιάζει θαυμάσια effects de lumière ἀλλὰ λησμονεῖ τὸ σχέδιον καὶ τὴν φωτοσκίασιν πού θὰ δώσῃ τὸν ὄγκον στὰ σώματα καὶ πρὸ πάντων στὸ πρῶτον

Τὸ μάθημα τῆς γυμναστικῆς.

Μαρίας Ἀναγνωστοπούλου - Βρανίκα.

ἐπίπεδο ῥόπου οἱ ἄνθρωποι φαίνονται ὅσον νὰ εἶναι διαφανεῖς. Ὁ κ. Κεραμίδας μὲ ἓνα ὥραιότατον σκίτσο «Ὁ γυρισμός» Ὁ κ. Πιτόρης μὲ τὸν μοντερνισμόν του. Ὁ κ. Γκιλάδης μὲ τὰ ἐκφραστικὰ καὶ ζωντανὰ γλυπτικὰ πορτραῖτα του, ὁ κ. Βελισαριδῆς, ὁ

«Τοπεῖον».

T. Ἐλευθεριάδης.

κ. Θετταλὸς καὶ τόσοι ἄλλοι καὶ τέλος ὁ κ. Νικολάου μὲ τὸ ὥρατον τοῦ ἔργου «Κορίτσι μὲ Κιθάρα» ἔργον μὲ λιτὰ μέσα καμωμένο, μὲ πολὺ δῆλον χρῶμα καὶ μὲ εὐαίσθησιν σχεδιασμένο. Κρίμα μόνο ὅτι οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς καλλιτέχνας μᾶς εἶναι τόσο

καταφανῶς ἐπηγεασμένοι ἀπὸ τὴν μοντέρναν ζωγραφικὴν πού ἀνιჭεῖ στὰς ὁχθὰς τοῦ Σηκουάνα.

—Ἡ ἐκθεσις τοῦ κ. Ἐλευθεριάδης παρουσιάζει πολὺ ἐνδιαφέρον μὲ τὰ τοπεῖα του καὶ τῆς natures mortes. Εἶναι πολὺ φυσικὸ οἱ νέοι ζωγράφοι νὰ θέλουν νὰ ἀποτινάξουν τὸ ζυγὸ τῶν παλαιῶν σχολῶν. Ἀλλὰ πολλὰς φορὰς μὲ ἐπιπόλαια μέσα πέφτουν σὲ υπερβολὰς καὶ ἐξωφρενισμούς. Εὐτυχῶς ὁ κ. Ἐλευθεριάδης προσπαθεῖ μὲ ἐντατικὴ ἐργασία νὰ χειραφετηθῇ ἀπὸ τὸν ἐμπρεσσιονισμόν τοῦ ὑπαίθρου μὲ τὰ παστωμένα χρώματα καὶ νὰ εὕρῃ νέα μέσα φωτιστικὰ μεταχειριζόμενος τὸ τοπεῖον ὅχι ὡς σκοπὸν ἀλλὰ ὡς μέσον διὰ νὰ λύσῃ τὰ προβλήματα πού τοῦ παρουσιάζονται εἰς τὴν φωτοσκίασιν, καὶ κατορθώνει νὰ φωτίσῃ τοὺς γυμνοὺς τοίχους τῶν σπιτιῶν κατὰ ἓνα τέτοιον τρόπο ὥστε νὰ ἔχουν μίαν ἀνταύγειαν μυστηριώδη. Ἐπίσης πολὺ τεχνικὴ χακτικρίζει τῆς natures, mortes ὅπου κατορθώνει ἢ λεπτομέρεια νὰ μὴ βλάπτῃ τὸ σύνολον καὶ ἢ ἀπόδοσιν μετὰλλων καὶ φρούτων νὰ μᾶς θυμίζει ἔργα Ὀλλανδῶν ζωγράφων τῆς ἀναγεννήσεως.

—Ὁ κ. Φραγκουλίδης εἶναι προσωπογράφος καὶ τοπειογράφος. Στὰ πρόσωπα δίδει ἔκφρασιν καὶ χαρακτῆρα καὶ τὰ τοπεῖα του ὅπως «Ἡ θύελλα ἔρχεται» καὶ ἄλλα εἶναι ζωγραφισμένα μὲ ἐμπνευσιν.

—Ἡ ἐκθεσις γερμανικῶν καλλιτεχνημάτων ἕνεκα τοῦ περιορισμένου ἀριθμοῦ μοντέλων καὶ εἰδῶν δὲν μᾶς δίδει ἀκριβῆ ἰδέαν τοῦ σημείου πού ἔχει φθάσει τελευταίως ἡ Γερμανία εἰς τὴν διακοσμητικὴν καὶ τὴν θαύματα ἔχει ἐπιτελέσει. Ἀπὸ τοὺς ὀλίγους ὅμως ζωγράφους πού ἔστειλαν ἔργα, ἀναγνωρίζομε τοὺς δυνατοὺς σχεδιαστὰς καὶ ἐν γένει τὴν τεχνικὴν καὶ τὸν χαρακτῆρα τῶν ἀπογόνων τοῦ Dürer. Ὁ κ. Ματιῆ ἂν καὶ Γερμανὸς καὶ αὐτός, μὲ τὰ φωτεινὰ του ἑλληνικά τοπεῖα παρουσιάζεται μᾶλλον ὡς ἑλλήν ζωγράφος. Εἶναι ἄραγε τὸ θέμα πού συντείνει εἰς αὐτό, ἢ κατ'ὀρθωσεν τὰ λίγα χρόνια πού ἔχει μείνει στὴν Ἑλλάδα νὰ τὴν κλείσῃ τόσο καλὰ μέσα του;

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΡΕΔΙΑΔΟΥ

Ἐξεδόθη

ΟΔΗΓΟΣ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

ὑπὸ τοῦ

Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Ἑλληνίδων περιλαμβανόντων τὸν σκοπὸν καὶ τὴν δρᾶσιν ὁρίωντων τῶν Σωματείων καὶ Ἱδρυμάτων Κοινωνικῆς Προνοίας ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος.

Τιμὴ Δραχμῶν 10

Πωλεῖται εἰς τὰ Κεντρικὰ Βιβλιοπωλεῖα καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ε.Σ.Ε. καθ' ἐκάστην ἀπὸ τὰς 10 π.μ.—1 μ.μ.

Θεατρική στήλη.

Βασιλικό Θέατρο

«Αυτοκράτωρ Μιχαήλ»

Του κ. Αγγέλου Τερζάκη

Ο κ. Αγγ. Τερζάκης, γνωστός ως σήμερα στους φιλολογικούς κύκλους από αξιόλογα διηγήματα και μυθιστορήματά του, παρουσίασε απ' τη σκηνή του Βασιλικού Θεάτρου το πρώτο του δραματικό έργο Βυζαντινής υποθέσεως και με τίτλο «Αυτοκράτωρ Μιχαήλ».

Το πρώτο αυτό έργο του νέου δραματικού συγγραφέα παρουσιάζει πολλά προτερήματα καθώς επίσης και ελαττώματα. Μά' ας αφήσουμε την εύκολη και φτηνή κριτική των ελαττωμάτων για τη δύσκολη κριτική των αρετών. Αρετές δε υπάρχουν άφθονες, κι' όλη μαζί ή τραγωδία αυτή μοιάζει σαν κομμάτι γης που κλείνει ακατέργαστο χρυσάφι.

Το δύσκολο θέμα του Μιχαήλ Δ', και μάλιστα έτσι πλατεία ξετυλιγμένο, είναι δυσανάλογα βαρύ για τις περιορισμένες ικανότητες νέου συγγραφέα. Μ' ακριβώς το γενναίο αυτό άνοιγμα των νεανικών φτερών, όταν έχουν έρμα το ταλέντο και την εργατικότητα, δείχνουν δύναμι έσωτερική, έστω κι' αν το αποτέλεσμα της προσπάθειας είναι μέτριο στην αρχή.

Κάτω απ' τον όγκο του περιπτού—ελάττωμα αναπόφευκτο στη νεότητα—βλέπουμε τη πλούσια ύλη στην οποία η αυριανή πείρα θα δώσει το σμίλημα της άπεριττης γραμμής. Σοφά έχει ειπωθεί, πως «Όσο υπερκομμά το δένδρο, τόσο δεκτικότερο είναι ν' αναδειχθή σύμμετρο με τη κατάλληλη κουρά», και πως «Αδύνατο είναι σέ νέο ποιητή νά'ναι κ' επιτήδειος ψαλιδιστής, όπως αδύνατο ν' αναδειχθή έπειτα τέλειος και μέγας έκείνος που ή φαντασία στη νεότητά του δέν είχε ανάγκη από ψαλίδισμα».

Ο «Μιχαήλ Δ'» είναι έργο δυνατό στη λεπτομέρεια και αδύνατο σ'όλο γνώνισμα κι' αυτό κάθε αρχαρίου, που άνίκανος νά ύψωθ'ή στη πολυσύνθετη προοπτική του συνόλου άργοπορεί στη λεπτομέρεια, σ'όλο περιττό στολίδι.

Έτσι σ'ίς λεπτομέρειες του «Αυτοκράτορα Μιχαήλ» ξεχωρίζουν σκηνές μασοτρικές, τύποι ανάγλυφοι, εύγενεια σκέψης, ειλικρίνεια, άποφθέγματα ζυγισμένα και καλοτοποθετημένα που δίνουν ύψη ανώτερα. Τό άσθενές και χαλαρό του όλου έργου όφείλεται όχι τόσο στην έλλειψη δραματικής ικανότητας του συγγραφέα, αλλά σ'όλο πρωτόπειρου τις έλλείψεις. Στη περιττή ύλη, στην άπρεαν ολογία, σ'όλο άμετο που ναι βλαβερό σ'όλο δραματοργό όσο ή άρρυθμία σ'όλο μουσικό. Βλάπτουν επίσης και οι επικίνδυνοι άκροβατισμοί του κ. Τερζάκη πάνω απ' τις περιοχές του μυθιστορήματος, καθώς και ή άτυχεστατη έμπνευσις του νά παρουσιάσει φαντάσματα. Η τεχνική είναι

ζήτημα μακράς άσκήσεως. Η έμπνευσις όμως είναι δώρο του Θεού, και [τήν έμπνευσι αυτή] δε μπορεί κανείς νά άρνηθ'ή σ'όλο κ. Τερζάκη. Στη μελλοντική θεατρική εργασία του, θα μπορούσαμε όπως έλπίζουμε νά έκτιμήσουμε κατά πόσο θα κατορθώσει νά συνδιάσει την έμπνευσι του δραματοργού με τη τεχνική ικανότητα που δίνει ή πείρα.

Τό έργο σκηνοθετίθηκε από τόν κ. Ροντήρη. Αν ανέλυμε την εργασία του θα έπαναλαμβάναμε όσα παραπάνω είπαμε για τις έλλείψεις των νέων. Φορτώνοντας τό έργο με έμφε που δέν στηρίζονται σέ καμμία οργανική άνάγκη, επέμενε νά παρουσιάσει την άρχη κάθε εικόνας μ' ένα τόσο ένοχλητικό και άδικαιολόγητο μισοσκόταδο, έσως γιατί θαρρούσε πως έπρεπε νά δημιουργήση τη κατάλληλη Βυζαντινή άτμόσφαιρα με τη μυστικοπάθεια που προσφέρει σ'ίς περιστάσεις αυτές τό ήμίφως.

Όσο για τόν σκηνικό του κ. Κλώνη ύπ'ήρξαν γενικώς έπιτυχή, έκτός των βράχων της Γ'. πράξεως. Η τεχνική τους ήταν τελείως παράτονη και άσχετη με τόν χαρακτήρα των άλλων σκηνικών που άπεδόθηκαν με όλο τό λεπτομερειακό φόρτο Βυζαντινής διακοσμής.

Τά κοστούμια του κ. Φωκά πιστότατα με χρωματισμό, άρμονικούς και διόλου έξεζητημένους.

Τό ρόλο του «Μιχαήλ Δ'» εκτέλεσε ό κ. Μινωτής. Ο νέος αυτός ήθοποιός—σέ κάθε νέα του δημιουργία, διαπιστόνομε με ικανοποίηση, —σημειώνει σταθερή άνοδο πρός μίαν τεχνικήν ώριμότητα, που έγγίζει τά όρια του τελείου με τό παίξιμό του, μελετημένο και συγκρατημένο, πειθαρχημένο σ'ίς νεώτερες άντιλήψεις περί θεατρικής τέχνης. Με τη θερμή και πλούσια σέ μεταπτώσεις φωνή του, παρά τη ξηρότητα που παρουσιάζει ώρισμένες φορές. Με τις κινήσεις του άβίστες και όμας καλά προσχεδιασμένες, και ποτέ περιττές.

Με τη πλούσια τέλος θεατρική ιδιοσυγκρασία του και με τη βαθυτάτη κατανόηση των ρόλων του, άποτελεί σ'ήμερα για τό Έλληνικό Θέατρο έναν από τούς καλλιτέρες—αν μή τόν καλλίτερο—ήθοποιό της νέας γενεάς.

Η κ. Παξινού ως αυτοκράτειρα Ζωή δέν απέδωσε τό ρόλο της ικανοποιητικά. Μολονότι καλλιτέχνης εύσυνειδητη και μωρωμένη, δέν είναι πλάσμένη απ' τό πηλό του ήθοποιού που άφομοιώνει τόν έαυτό του σ'όλο ρόλο του. Τό Βασιλικό την άδικεί δίνοντας της ρόλους τραγωδού, και ή κ. Παξινού με τη σειρά της άδικεί τά έργα. Στη Δ'. πράξη σ'όλο θρήνο της Πορφυρογέννητης Ζωής, ή φωνή της είχε κάτι τό πολύ άνειλικρινές.

Γενικώτερα στη περίπτωση της κ. Παξινού μπορεί κανείς νά τονίσει, ότι μιά έμφάνιση συμπαθής με

φωνή έστω καλή και άρτία ντιζιόν, δέν είναι ικανή νά άντισταθμίσει ώρισμένες έμφυτες και δεξιοτεχνικές ικανότητες δημιουργού, που άποτελούν τη πραγματική σ'όφα ενός δραματικού καλλιτέχνη.

Τό θέατρο, και μάλιστα για την έρμηνεία τόσο δύσκολων ρόλων που ανατίθενται στη κ. Παξινού έχει πολύ περισσότερες απαιτήσεις απ' τη μόρφωση και την έν γενεί εύχάριστον παράστασιν, π'όσοντα που δύνανται νά συγκεντρώνουν πολλά κυρία του καλού κόσμου.

Η δραματική συγκίνησι και ή καλλιτεχνική ιδιοσυγκρασία του γεννημένου άρτίστα, ή έντασις, ή μετάπτωσις και τό βάθος της φωνής, ή θεατρική διαίσθησις, ή ψυχική δύναμις, νά τά βασικά προσόντα ενός άληθινού ήθοποιού, μη άπαντώμενα άτυχώς εις καμμία εκ των κυριών του Βασιλικού θεάτρου έκτός της κ. Σαπφούς Αλκαίου γενικά, και έλαχίστων άλλων ειδικών ρόλους.

Απ' τούς άλλους ήθοποιούς οι κ. κ. Ροζάν, Δευδραμής και Παρασκευάς είναι έκλεκτοί σ'ίς καλοπλασμένους ρόλους των. Ο κ. Γληνός, άμφιταλαντευόμενος μεταξύ μέτρου και υπερβολής, είχε μερικώς καλές στιγμές σ'όλο ρόλο του Όρφαντορόφου—ρόλο άνισσα τοποθετημένο απ' τό συγγραφέα στην όλη οικονομία του δράματος. Επίσης ό κ. Θ. Κωστόπουλος καλός, ως και ό Ι. Βότης ως Ίβάντς.

Πολυπρόσωπο τό έργο, και δέν είναι τρόπος δυστυχώς νά άναφερθ'ούν όλοι οι εύσυνειδητοί εργάται της τέχνης που δημιούργησαν τό καλό σύνολο του «Αυτοκράτορα Μιχαήλ».

ΚΑΤΕΡΙΝΑ. Ι. ΚΑΚΟΥΡΗ

Α'. Βαλκανικόν Συνέδριον
Προστασίας Παιδιού

5-9 'Απριλίου 1936

Πρωτοβουλία της Διεθ. Ένώσεως Προστασίας του Παιδιού, ή όποια ως γνωστόν ιδρύθη την 6ην Ιανουαρίου 1920 εις την Γενεύην, κατόπιν πολυετούς και επιμόνου προσπάθειας της μεγάλης και ισχυράς γυναικείας προσωπικότητος, της Άγγλιδος Eglantine Jebb και με την συνεργασίαν του Π. Ι. Π. Π. συνήλθεν εις την πόλιν μας τό Α' Βαλκανικόν Συνέδριον Προστασίας του Παιδιού.

Τό Συνέδριον έθεσε υπό την ύψηλήν του προστασίαν ό Βασιλεύς Γεώργιος. Τάς εργασίας του Συνεδρίου παρηκολούθησαν πλην των αντιπροσώπων των Κυβερνήσεων Αμερικής, Βελγίου, Γαλλίας, Ιταλίας και Σουηδίας, της Κοινωνίας των Έθνών, του Διεθνούς Γραφείου Έργασίας, της Διεθνούς Ένώσεως

Προστασίας του Παιδιού και 16 Διεθνείς Ιδιωτικάς Όργανώσεως. Τά Βαλκανικά Κράτη αντιπροσωπεύθησαν υπό 67 αντιπροσώπων εκ των όποιων 32 ως ιδιώται.

Η Έλλάς εκτός του αντιπροσώπου της Αρχιεπισκοπής Αθηνών, των εισηγητών των Υπουργείων Παιδείας, Προνοίας και Έθνικης Οικονομίας, του Π. Ι. Π. Π., παρηκολούθησε τας Έργασίας του Συνεδρίου με αντιπροσώπους 70 ιδιωτικών όργανώσεων και 50 περίπου ιδιωτών.

Αί εργασίας του Συνεδρίου, του όποιου ό χαρακτήρ ως έλέχθη ήτο πληροφοριακός, διηρέθησαν εις 3 Τμήματα εκ των όποιων τό πρώτον υπό τίν επίτιμον προεδρείαν του Κον Ε. Ekstrand αντιπροσώπου της Κ. Τ. Ε. ήσχολήθη με την Γενικήν όργάνωσιν της προστασίας του Παιδιού εις τά Βαλκάνια ή' οι, την Νομοθεσίαν, τά διάφορα μέσα της προστασίας του Παιδιού εις τας πόλεις και την ύπαιθρον χώραν, Στατιστικήν, Οικονομικά και Προπαγάνδαν.

Τό 2ον Τμήμα υπό την επίτιμον προεδρείαν του καθηγητού Α. Deblé της Διεθνούς Όργανώσεως της προληπτικής παιδιατρικής και αντιπροσώπου της Γαλλικής Κυβερνήσεως και της Κας C. Liartcheff επίτιμου Αντιπροέδρου της Δ. Έν. Προστασίας του Παιδιού ήσχολήθη με την προστασίαν των άσθενών παιδιών ήτοι με την αντίστοιχον Νομοθεσίαν, την Έργασίαν των Ίδ. Όργάνωσεων, τό Προσωπικόν, την Στατιστικήν και τά άνόμαλα παιδιά.

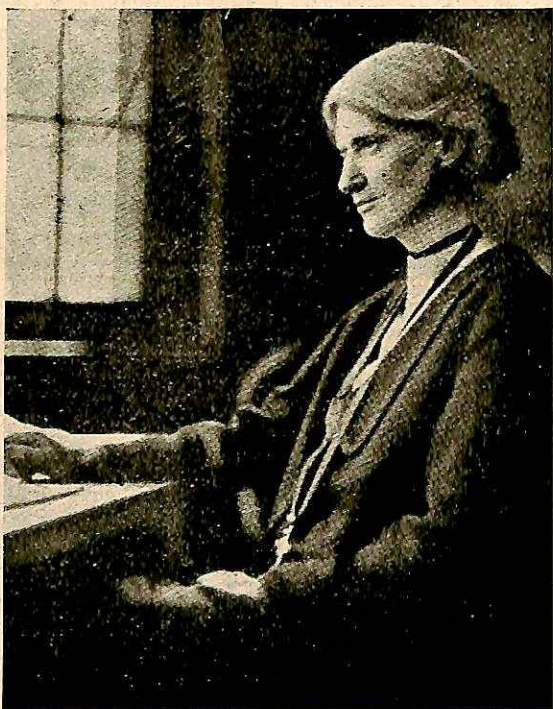
Τό 3ον Τμήμα υπό την επίτιμον προεδρείαν του κ. Μ. Thelin μέλους του Τμήματος των διεθνών σχέσεων του Διεθ. Γραφ. Έργασίας ήσχολήθη με την προστασίαν των εργαζομένων Νέων και των άνηλικών, ήτοι την σχετικήν Νομοθεσίαν, τας Κυρώσεις των Διεθ. Συμβάσεων Έργασίας, την θέσιν και την εργασίαν των Ίδ. Όργ. εις την προστασίαν του εργαζομένου παιδιού και την προστασίαν αυτού εις την άγροτικήν εργασία.

Τά συμπεράσματα των εργασιών των 3ών Τμημάτων λαμβανομένου υπ' όψιν των γεωλογικών, κοινωνικών και οικονομικών συνθηκών όμοίων περίπου εις όλας τας Βαλκανικάς χώρας έγινόντο δεκτά κατά την τελικήν γενικήν συνεδρίαν διά νά χρησιμεύουν ως κατευθυνσις εις την μέλλουσαν εργασία των ενδιαφερομένων τ' άποτελέσματα της όποιας έλπίζεται νά γίνουν άντιληπτά επί τό βέλτιον κατά τό 2ον Βαλκ. Συνέδριον τό όποιον προκλήσει της Γιουγκοσλαβίας άπεφασίσθη νά συνέλθ'ή εκεί τόν Σεπτέμβριον του 1938.

Έλλείπει χώρου εις τό παρόν τεύχος της Έλληνίδος περιοριζόμεθα ν' αναφέρωμεν συντομώτατα τά συμπεράσματα του 3ου Τμήματος εις τά σημεία ιδίως έκείνα τά όποια ενδιαφέρουν ιδιαίτερώς τας Ίδ. Όργ. αί όποια εργάζονται διά την προστασίαν του εργαζομένου παιδιού επιφυλασσόμενοι νά δημοσιεύσωμεν εις τό προσεχές τεύχος και τας αποφάσεις των 2 άλλων Τμημάτων.

1ον) Κατά την επεξεργασίαν της Έθν. Νομοθεσίας ή όποια άφορᾷ τοὺς νέους ἐργάτας αἱ Ἰδ. Ὁργ. ὀφείλουν ν' ἀντιπροσωπεύωνται εἰς τὰς καταλλήλους Κρατικὰς Ἐπιτροπὰς καὶ νὰ συνεργάζωνται μετ' αὐτῶν

2ον) Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Διεθ. Νομοθεσίαν τῶν ἐργαζομένων παιδιῶν καὶ τῶν σχετικῶν Διεθ. Συμβάσεων αἱ Ἰδ. Ὁργ. ὀφείλουν δι' ὑπομνημάτων νὰ καθιστοῦν γνωστὰς τὰς ἀπόψεις τῶν εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς χώρας τῶν καὶ εἰς τὴν Διεθ. Ὁργ. τῆς Προστ. τοῦ Παιδιοῦ καὶ νὰ προσπαθοῦν ὥστε αἱ ὑπογραφόμεναι

Eglantine Jebb 1876 - 1928.

μεναι ὑπὸ τῶν Κρατικῶν ἀντιπροσώπων Διεθ. Συμβάσεις ἐπικυροῦνται ὑπὸ τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων ἐντὸς 12—18 μηνῶν. Συγχρόνως νὰ παρακολουθοῦν καὶ νὰ δίδουν τὴν γνώμην τῶν ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν συμβάσεων αὐτῶν.

3ον) Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνεργίαν τῶν Νέων αἱ Ἰδ. Ὁργ. θὰ ἔπρεπε νὰ προσπαθοῦν νὰ μετριάξεται ἡ ἀναπόφευκτος ἡθικὴ διαφθορὰ ἡ προερχομένη ἐκ τῆς παρατεταμένης ἀνεργίας, ὀργανώνουσα πρὸς τοῦτο συμπληρωματικὰς σπουδὰς καὶ ἄλλα μέτρα προβλεπόμενα ὑπὸ τῆς Διεθ. Συνελεύσεως Ἐργασίας τοῦ 1935.

4ον) Διὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν ἐργαζομένων νέων αἱ Ἰδ. Ὁργ. ὀφείλουν νὰ ἐπιτύχουν τὴν κατάργησιν τῶν γραφείων εὐρέσεως ἐργασίας ἐπὶ πληρωμῇ καὶ συγχρόνως νὰ προσπαθήσουν νὰ ὀργανωθῇ ὁ ἐπαγ-

γελματικὸς προσανατολισμὸς τῶν νέων δι' εἰδικῶν γραφείων, κατὰ προτίμησιν κρατικῶν, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τὰ γραφεῖα εὐρέσεως ἐργασίας.

5ον) Ἡ κατάλληλος ψυχαγωγία τῶν ἐργαζομένων παιδιῶν κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀναπαύσεώς των ἀποτελεῖ καθήκον ἀπαραίτητον τῶν Ἰδ. Ὁργ. διὰ τῆς ἰδρύσεως κέντρων ἀναψυχῆς (βιβλιοθηκῶν, θερινῶν ἐγκαταστάσεων, ἀθλητισμοῦ κτλ.).

6ον) Αἱ Ἰδ. Ὁργ. ἔχουν καθήκον νὰ συντελέσουν εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς Έθν. προστατευτικῆς Νομοθεσίας τῶν ἐργαζομένων παιδιῶν τῆς ὑπαίθρου χώρας καὶ νὰ δημιουργήσουν τοπικὴν πρωτοβουλίαν εἰς τὰ χωρία διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν καὶ συμπληρωματικὴν μόρφωσιν τῶν νέων. Ἡ βοήθεια τῆς ἀγροτικῆς οἰκογενείας ὑπὸ τῶν Ἰδ. Ὁργ. θὰ συντελέσῃ ἴσως ν' ἀποστέλλωνται ὀλιγώτερα παιδιὰ τῶν χωρίων εἰς τὰς πόλεις ὅπου διατρέχουν παιτοῦς κινδύνους.

7ον) Ὅσον ἀφορᾷ τὴν προστασίαν τῶν παιδιῶν τῶν ἀσχολουμένων εἰς ἐπαγγέλματα τοῦ δρόμου αἱ Ἰδ. Ὁργ. ὀφείλουν νὰ ἐπιμείνουν καὶ νὰ ἐργασθῶν διὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Διεθ. Συνθήκης τοῦ 1932 διὰ τῆς ὁποίας ὁρίζεται ἡ ἡλικία τῶν ἐργαζομένων παιδιῶν εἰς τὰ μὴ βιομηχανικὰ ἐπαγγέλματα. Λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς θλιβερᾶς καταστάσεως τῶν παιδιῶν αὐτῶν αἱ Ἰδ. Ὁργ. ὀφείλουν νὰ ἐπιτύχουν τὴν ὀργάνωσιν εἰδικῆς δημοσίας ὑπηρεσίας διὰ τὴν παρακολούθησιν καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τῶν παιδιῶν αὐτῶν. Τὰ αὐτὰ μέτρα συνιστᾶται νὰ ληφθοῦν καὶ διὰ τὰ παιδιὰ τὰ ἀσχολούμενα εἰς τὰ λεγόμενα ἐπαγγέλματα τῆς ἐποχῆς τὰ ὁποῖα ἐλκύουν τοὺς νέους ἐργάτας τῶν χωρίων.

Ἐν τέλει συνιστᾶται ἡ στενὴ συνεργασία τῶν Ἰδ. Ὁργ. μεταξὺ τῶν πρὸς ἐπιτυχίαν ὄλων αὐτῶν τῶν σκοπῶν καὶ ἡ εὐχὴ ὅπως τὰ Κράτη λαμβάνοντα ὑπὸ σημείωσιν τὴν ζωηρὰν ἐπιθυμίαν τῶν Ἰδ. Ὁργ. πρὸς κοινὴν μετ' αὐτῶν συνεργασίαν ἐξεύρουν τὰ κατάλληλα μέσα νὰ προσεταιρισθοῦν τὴν προσφερομένην αὐτὴν βοήθειαν διὰ τὴν πληρεστέραν προστασίαν τῶν ἐργαζομένων παιδιῶν ἐνισχύοντα πρὸς τοῦτο κατὰ τὸ δυνατόν καὶ οἰκονομικῶς τὰς Ἰδιωτικὰς Ὁργανώσεις.

Σχετικῶς μετὰ τὴν θέσιν καὶ τὴν βελτίωσιν τῶν ὄρων ἐργασίας τῶν ἀνηλίκων εἰς τὴν χώραν μας ὑπεβλήθη πρὸς τὸ 3ον Τμήμα μακρὸν ὑπόμνημα ὑπὸ πολλῶν γυναικείων Ὁργανώσεων.

Ε. Κ. Β.

Ἐκκλησίαι

Τὸ *Γραφεῖον Εὐρέσεως Ἐργασίας* τοῦ Ε. Σ. Ε. παρακαλεῖ τίς ἀναγνώστριες τῆς «Ἑλληνίδος» νὰ ἐνδιαφεροῦν, εἰ δυνατόν, γιὰ τίς κάτωθι ἀναγραφόμενες γυναῖκες πού ζητοῦν ἐπείγοντως ἐργασίαν καὶ νὰ βοηθήσουν ἔτσι τὸ κοινωφελές ἔργον τοῦ Γραφείου, τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ καθ' ἑκάστην 3 1/2 - 5 1/2 μ. μ. ὁδὸς Ἀλεξ. Σούτσου 26.

1) *Δεσποινὶς* ἐτῶν 22 τελειόφοιτος Γυμνασίου, γνωρίζουσα τὴν Ρουμανικὴν καὶ γραφομηχανὴν ζητεῖ θέσιν Ταμίου ἢ καὶ Πωλητρίας εἰς Κατάστημα.

2) *Δεσποινὶς* ἐτῶν 35 ἔχουσα μεγάλην πείραν διευθυντρίας καταστήματος, ζητεῖ θέσιν ἀνάλογον μετὰ τὴν πείραν τῆς.

3) *Δεσποινὶς* ἐτῶν 21 ἰδιαιτέρως, συνιστώμενη ὡς ἀρίστη καὶ ἐνάρετος, ζητεῖ θέσιν οἰκοδασκαλίσσης δι' ἐν ἣ δύο παιδιὰ ἢ καὶ ὡς συνοδοῦ κυρίας.

4) *Δεσποινὶς* ἐτῶν 18 πρωτοετῆς τῆς Νομικῆς, γνωρίζουσα ὀλίγα Γαλλικὰ καὶ Γραφομηχανὴν Olivier καὶ Adler ζητεῖ θέσιν βοηθοῦ λογιστοῦ ἢ γραφικὴν ἐργασίαν.

5) *Δεσποινὶς* ἐτῶν 21, γνωρίζουσα τὴν Γαλλικὴν καὶ Γραφομηχανὴν Adler καὶ Underwood, ζητεῖ ἀνάλογον θέσιν.

6) *Δεσποινὶς* ἐτῶν 25, τελειόφοιτος Γυμνασίου, γνωρίζουσα γραφομηχανὴν Smith καὶ Adler πεπειραμένη, ζητεῖ θέσιν ὑπαλλήλου ἢ καὶ ἱματιοφύλακος.

7) *Κυρία* ἐτῶν 32, χήρα, κεντήστρια ἔχουσα καὶ γνώσεις ραπτικῆς, ζητεῖ νὰ λαμβάνῃ ἐργασίαν κατ' οἶκον ἢ καὶ ἐξωτερικὴν.

8) *Κυρία* ἐτῶν 30 γνωρίζουσα πρακτικῶς τὴν Γαλλικὴν, τὴν Ἀγγλικὴν καὶ ὀλίγον τὴν Ρωσικὴν, εἰδικὴ διὰ διακοσμίσεις, τελειόφοιτος τοῦ Ζαπτείου Κωνσταντινουπόλεως ζητεῖ ἀνάλογον θέσιν ἢ μαθήματα διὰ παιδιὰ.

9) *Κυρία* ἐτῶν 23 ἐκ Ρωσσίας, μετὰ πολὺ καλὰς συστάσεις καὶ προϋπηρεσίαν νταντᾶς, ζητεῖ ἀνάλογον θέσιν δι' ἐν ἣ δύο παιδιὰ.

10) *Κυρία* ἐτῶν 36, προστάτις οἰκογενείας μετὰ πενταετὴ προϋπηρεσίαν εἰς τὸ Ζηρήγειον ὡς οἰκονόμου ζητεῖ οἰανδήποτε ἀνάλογον θέσιν.

... Εἰδήσεις ...

Εἰς τὸν Ἑρυνδρὸν Σταυρὸν ἔγινε μεγάλη δωρεὰ ἐκ μέρους τῆς κ. Ἀθηνᾶς Ὁθ. Σταθάτου διὰ τὴν ἀνέγερσιν νέου περιπτέρου εἰς τὴν Βούλαν δυναμένου νὰ περιθάλλῃ 40—50 πάσχοντα παιδάκια. Ἐνα μεγάλο «εὖγε» εἰς τὴν φιλάνθρωπον δέσποιναν.

Ἡ Σωτηρία γιὰ ν' ἀποτελειώσῃ τὰ νέα περίπτερα πού κτίζει, κάμνει ἐκκλησίαν πρὸς τὴν κοινωνίαν νὰ συνδράμῃ τὸ ἔργον τῆς. Τὸ κράτος δίδει μὲν, ἀλλὰ ὅσα δίδει, δὲν ἐπαρκοῦν διὰ νὰ συμπληρωθοῦν αἱ μεγάλοι ἐλλείψεις τοῦ ἰδρύματος. Ἡ φθίσις, λέγει ἡ ἐκκλησίαις, πολλαπλασιάζεται καὶ ἐξαπλοῦται εἰς τὸν τόπον μας καταπληκτικὰ καὶ κάθε ἡμέρα ἡ τρομερὰ νόσος κτυπᾷ τὴν πόρτα ἐνὸς ἐκάστου ἐξ ἡμῶν. Πα-

ρακαλοῦνται οἱ θέλοντες νὰ ἀποστείλουν χρήματα ὅπως καταθέτουν ταῦτα εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν, εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 5 θυρίδα, ἢ εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ θεραπευτηρίου ἐν τῇ Σωτηρίᾳ ὅπου οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ ἀποστείλουν συνδρομὰς καὶ εἰς *Εἰδος* καθ' ὅσον ἡ Σωτηρία ὅπως ἔχει σήμερον ἀποτελεῖ πόλιν δόλοκληρον ὅπου τὰ πάντα χρησιμοποιοῦνται.

Στὴ Νέα Ὑόρκη ἰδρύθη ἐσχάτως εἰδικὸ γραφεῖο γιὰ τὴν πρόληψιν τῶν ὀργανωμένων ἐγκλημάτων. Ὁ μόνος γυναικῆς μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ γραφείου αὐτοῦ δωρίσθη ἡ νομικὸς Εὐνίκη Hutton Carter, μία μαύρη, πού διηύθυνεν ὡς τώρα τὴν κατ' οἶκον κοινωνικὴν πρόνοια στὴ συνοικίαν τῶν μαύρων Χάρλεμ κ' ἔχει ὡς ἐκ τούτου μεγάλην πείραν γιὰ τοὺς ὄρους τῆς ζωῆς τῶν κατωτάτων κοινωνικῶν τάξεων.

Αἱ γυναῖκες τῶν Κάτω Χωρῶν προτείνουν ὅπως διοργανωθοῦν φέτος τὴν 18. Μαΐου, ἡμέραν τῆς «καλῆς θελήσεως» εἰς ὅλα τὰ μέρη, σιωπηλὲς καὶ κατανυκτικῆς παρελάσεις γυναικῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, ὅπως ἔγινε πέρους στὴν Ὀλλανδία.

Πρώτη φορὰ ἀπὸ τοῦ 1769 ὅτε ἰδρύθη ἡ ἐν Λονδίῳ Βασιλικὴ Ἀκαδημία τῶν Καλῶν Τεχνῶν, ἐξελέγη μέλος αὐτῆς μιὰ γυναῖκα, ἡ γνωστὴ ζωγράφος Laura Knight, πού φέρει ἤδη τὸν τίτλον τῆς «Δεσποῖνης» τῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἐβράβευσε κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τῆς τὴν «Εἰσαγωγὴν εἰς τοὺς Ἑπινίκους τοῦ Πινδάρου» τῆς κ. Καλλ. Ἐλεοπούλου. Ἡ «Ἑλληνίς» συγκαίρει θερμότητα τὴν διακεκριμένην ἐπιστήμονα καὶ ἀγαπητὴν τῆς συνεργάτιδα διὰ τὴν τιμητικὴν καὶ τόσον δικαίαν ἐπιβράβεισιν τοῦ σπουδαιοτάτου αὐτοῦ ἔργου τῆς, περὶ τοῦ ὁποῖου ἔγραψεν ἐκτενῶς εἰς προηγούμενον τεύχος.

Ἡ νεαρὰ Βιολινίστρια Εἰρήνη Μπίστη, ἡ ὁποία τελειοποιήθηκε ἐπὶ χρόνια στὴ Μουσικὴ Ἀκαδημία τοῦ Λονδίνου κατέρχεται προσεχῶς στὴν Ἑλλάδα.

Αἱ ἐφημερίδες τῶν Ἰνδιῶν περιγράφουν μετὰ λαμπρότερα χρώματα τὸ τελευταῖον διεθνὲς συνέδριον τῶν γυναικῶν πού συνήλθε στὴν Καλκούττα. Στὴ μεγάλη αὐτὴ γυναικεία συγκέντρωσι προήδρευεν ἡ Α. Υ. ἡ Maharani Saheba, πρόεδρος τοῦ Ἑθνικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἰνδιῶν γυναικῶν. Αἱ συνέδροι ἐμειναν κατάπληκτοι ἀπὸ τὴν εὐρυτάτην, ἀπεριόριστον οὕτως εἰπεῖν, φιλοξενίαν πού τοὺς παρεσχέθη. Τὸ Διεθνὲς αὐτὸ συνέδριον—τὸ πρῶτον πού ἔγινε στὴν Ἀσία—θὰ μείνῃ ἀλησμόνητον γιὰ ὅσες ἠτύχησαν, νὰ παρευρεθοῦν καὶ κατὰ τὰ λόγια μιᾶς γυναικῆς τῶν Ἰνδιῶν, θὰ τὸ θυμοῦνται ὡς ἕνα μεγάλο ἱστορικὸ γεγονός πού θὰ ἐξυψηρετῇ τὴ φιλίαν, τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν πρόοδο τοῦ κόσμου.

Ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία Ἀγωγῆς καὶ Ἀμοιβαίας κοινωνικῆς βοηθείας προεκήρυξε διαγωνισμόν πρὸς συγγραφὴν τοῦ ἀρίστου λογοτεχνικοῦ συγγραμματος

περι Μπολσεβικισμού. Τό α' βραβείον εκ 50.000 φρ. έλαβεν ή ρωσς συγγραφεύς Α. Ραχμάνοβα διά τó έργον της υπό τόν τίτλον «Τό έργοστάσιον του νέου ανθρώπου» τό β' εκ 20.000 φρ. ό αυστριακός συγγραφεύς Έρικ και τό γ' εκ 5.000 φρ. ό γνωστός μυθιστοριογράφος στρατηγός Π. Ν. Κρασνών δια τó βιβλίον του «Τό μίσος».

Ο ύπουργός τών Έσωτερικών της Μ. Βρετανίας εξήτησεν έσχάτως στη Βουλή τών Κοινοτήτων ν' αύξηθῇ ό άριθμός τών γυναικών άστυνόμων άπό 67, πού ύπηρετούν τώρα στη Μητροπολιτική Αστυνομία του Λονδίνου, εις 142. Η δύναμις της γυναικείας άστυνομίας άποτελείται εκεί σήμερα άπό μίαν άρχηγόν, τρεις έπιθεωρητρίας, έπτά άστυνόμους και 56 άστυφύλακας, εργαζόμενες στις διάφορες συνοικίες.

Η άποθανούσα πέρυσι Κυπρία ευεργέτις Εύα-θία Ι. Πιερίδου, εκληροδότησε εις τόν Δήμον Λάρνακος 3.000 λιρών πρòς άνεγερσιν ναού εις τήν Παναγίαν τήν Χρυσογαλακτούσαν και έτέρας 3.500 διά τήν άπόκτησιν άκινήτου περιουσίας, εκ τών προσόδων της όποίας να συντηρηται ό ναός.

Τό Δημοτικόν Συμβούλιον της Κυπριακής πόλεως, συνελθόν, συνεζήτησε κατά πόσον θα ήτο δυνατόν νά άνεγερθῇ ναΐσκος διά τού ποσού τών 50 λιρών και διά τών λοιπών 6.000 λιρών ν' άναγε-θούν δημόσια θαλάσσια λουτρά και άλλα κτίρια κοινής ωφελείας, εκ τών προσόδων τών όποιών νά συντηρηται ό ναός.

Ο διάσημος Ρώσος λογοτέχνης και εκ τών ήγετών και στρατιωτών του Μπολσεβικισμού Μάξιμος Γκόρκι, άπό τινος διατρίβων έν Κριμαία, φέρεται ως πνέων τά λοιόσθια.

Η κ. Dorria Fahmi διωρίσθη καθηγήτρια της φιλολογίας στο πανεπιστήμιο του Καΐρου.

Η κ. Βαρβάρα Hanley, σύζυγος ενός θερμαστού σιδηροδρομικής μηχανής, εξέλεγχ έσχάτως δήμαρχος της πόλεως Mebbwood εις τόν Καναδάν. Είναι ή πρώτη γυναίκα δήμαρχος εις τήν χώραν εκείνην.

Διευθύντρια του Μετεωρολογικού και Κλιματολογικού Σταθμού του Μπάντεν-Μπάντεν της Γερμανίας διωρίσθη έσχάτως ή κ. Λουίζα Λάμμερτ διδάκτωρ της φιλοσοφίας.

Εις τήν Γερουσίαν τών Ην. Πολιτειών παρακάθετε ήδη και δευτέρα γυναίκα, ή κ. Huey Long, χήρα του δολοφονηθέντος γερουσιστού, ή όποία παρεκλήθη νά κρατήσει τήν έδρα του συζύγου της μέχρι τών νέων εκλογών πού θα γίνουν τήν Ιανουάριον του 1937.

Γυναικείαι πρόδοι στην Έλβετία. Η κ. Florin διωρίσθη διευθύντρια του δερματολογικού τμήματος εις τό δημοτικόν νοσοκομείον της Γενεύης.

Τό πανεπιστήμιον του Nenchâtel διώρισε τήν κ. Piccard στην έδρα της αναλυτικής γεωμετρίας.

Και εις τήν Πράγα κατέλαβε τήν πανεπιστημιακήν έδραν της Ιστορίας της Ανατολικής Ευρώπης και της Βαλκανικής Χερσονήσου ή κ. Milada Paulova.

Η Τουρκική Κυβέρνησις εξακολουθεϊ τας εκπολιτιστικάς της ματαρρυθμίσεις εις όλους τούς κλάδους της κοινωνικής ζωής. Ηδη σχεδιάζει τήν ίδρυσιν παιδικών δικαστησίων εις όλας τας μεγάλας πόλεις της χώρας.

Εις τό πανεπιστήμιον της Βιέννης διωρίσθη ή κ. Elsa Hoffmann καθηγήτρια της ιστολογίας τών ρωτών.

Η Μαριάννα Hainisch ή γνωστή πρωτοπόρος της φεμινιστικής κινήσεως στην Αυστρία έώρτασε τήν 25 Μαρτίου στη Βιέννη τήν 97ην επέτειον τών γενεθλίων της. Η Ένωσις τών Γυναικείων Σωματείων της Αυστρίας, πού εινε έργον της, όφείλει στην προσβύτιδα τήν ένσωμάτωσιν της εις τήν μεγάλην διεθνή κοινωνίαν τών γυναικών, πού εργαζονται για τούς αυτούς σκοπούς κ' έμπνέονται άπό τά αυτά ιδανικά.

Ως διάδοχος της Jane Addams στη διεύθυνσι του έν Σικάγω γνωστού Hull House, φέρεται ή κ. Kenneth, N. Rich, ή όποία ειργάζετο άπό του 1914 ως πρόεδρος της Ένώσεως για τήν Προστασία τών μεταναστών. Η πείρα πού απέκτησεν εκεί, θα τήν εξηρηρετήση τώρα σπουδαίως στη διεύθυνσιν ενός ιδρύματος όπου συναντώνται τόσα έθνη και τόσαι φυλαί.

Πρωτοβουλία της Ένώσεως τών Γυναικείων Σωματείων της Γαλλίας ιδρύθη μιá επιτροπή για τήν υπεράσπισιν της γυναικείας εργασίας. Εις τήν επιτροπήν αυτήν συμμετέχουν ό Σύλλογος για τη γυναικεία ψήφο και άλλες μεγάλες γυναικείες οργανώσεις. Κατά τήν τελευταίαν των μεγάλην συνάθροισιν όμιλησεν ή κ. Ειρήνη Joliot Curie, ή δε όμιλία της έβροηκε ζωηροτάτην άπήχησιν εις όλους τούς γυναικείους κύκλους.

Τόν προσεχή Ίούλιον θα λάβη χώραν στο Άμβούργο Διεθνές Συνέδριο έλευθέρων όρών και άναφυχής τών εργαζομένων! Τήν όργάνωσιν του άνέλαβεν ή μεγάλη ένθικοσοσιαλιστική εταιρία «ή Δύναμις διά της Χαράς».

Τό Δύκειον Έλληνίδων έώρτασε κι' αυτό πανηγυρικώς τά πενήντα χρόνια του Παλαμά. Όμίλησαν έμπνευσμένως αί κ. κ. Είρ. Νικολαΐδου και Άθ. Ταρσούλη και άπήγγειλαν ποιήματα του Παλαμά ή Μυρτιώτισσα και ή κ. Π. Κοκκινάκη. Στο τέλος τραγούδησεν ή κ. Καραντινού τραγούδια του Καλομοίρη και Πετρίδου.

Εις τήν σειράν τών διαλέξεων πού διοργάνωσε τό τμήμα Υγιεινής του Ε.Σ.Ε. όμίλησε στόν Παρνασσό ό διακεκριμένος επιστήμων κ. Ίωακείμογλου με θέμα: Τά ευφραντικά (χασίς, όπιον, κοκαΐνη, ήρωΐνη κ. λ.)

Επ' ευκαιρία του Βαλκανικού Συνεδρίου για τήν προστασία του παιδιού παρέθεσεν ή Έκτελεστική Επιτροπή του Ε. Σ. Ε. τέιον εις τήν άντιπρόεδρον της Γιουγκοσλαβικής Ένώσεως για τήν προστασίαν του παιδιού και άρχηγόν της γιουγκοσλαβικής αποστολής κυρίαν Ν. Σπάσιτς, εις τήν κ. Voiculesco Zafira, άντιπρόσωπον του Δήμου Βουκουρεστίου, εις τήν δεσποινίδα Atanasskovisch, διευθύνουσαν τό τμήμα προστασίας παιδιού εις τό Υπουργείον Προνοίας της Γιουγκοσλαβίας εις τήν κ. Δ. Ίβάνοβα, πρόεδρον της Ένώσεως τών γυναικών της Βουλγαρίας και εις τήν Αμερικανίδα κ. Whitney.

Κατά τήν φιλικήν αυτήν συγκέντρωσιν ή πρόεδρος του Ε.Σ.Ε. κ. Ρ. Γεωργανιά, προσεφώνησε τας διακεκριμένας ξένας ως εξής:

«Αγαπηται Συνάδελφοι,

Είμεθα ευτυχεις ότι χαιρετίζομεν σήμερα έδώ τόσας διακεκριμένας άντιπροσώπους τών Βαλκανικών Έθνικών Συμβουλίων.

Τό ότι γνωριστήκαμεν άπό κοντά, θα μάς κάμη

Μερικες γνώμες για τη Μαργαρίτα Άλβανά Μηνιάτη της κ. Α. Ταρσούλη

«Η Μαργαρίτα Άλβανά Μηνιάτη», ένα άριστοτέχνημα. Μετά τά «Κάστρα και Πολιτείες του Μοριά» και τήν «Έλένη Άλταμούρα» δείχνει σε άξιοζήλευτη τριάδα και δυναμώνει και στερεώνει τη συγγραφική σας δεινότητα πού και πεζά προσέδωσε στο έργο σας ποιητική μεγαλωσύνη πού είναι δηλαδή ό στέφανος του πεζού λόγου. Η Μαργαρίτα Άλβανά Μηνιάτη, εξεικονισμένη μέσα στην τριπλή φυσιογνωμία της ως γυναίκα, έμπνευστρια και γεννήτρια βιβλίων, κατώρθωσε, ότι πολύ χαρακτηριστικά έχει εκφράσει κάποιος πού τώρα λημονώ τ' όνομά του, νά κάνει της βιογραφίες της και τις μελέτες της μυθικές. Τό ύψος του μύθου στεφανώνει εξαίρετα τήν εργασία της».

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

«Η Μαργαρίτα Άλβανά Μηνιάτη» περνά μπροστά μας ολοζώντανη μέσα σε μαγεμένους κήπους άφθαστων όραματισμών. Τη γνωρίσαμε σε όλη τήν πληρότητα της τριπλής υποστάσεως πού ή φωτισμένη σκέψις της συγγραφείας προβάλλει σε μεγάλες προεκτάσεις... Βλέπομε τη διοίκουσα γραμμή του στυλ, τήν πλαστικότητα της γλωσσικής φόρμας, τη δόνηση του ένδόμυχου ρυθμού, άνεξάρτητα άπό τήν άκτινοβολία της ιδέας...»

ΣΟΦΙΑ ΣΠΑΝΟΥΔΗ «Αθήνα κα Νέα»

«Η κ. Άθ. Ταρσούλη δεν έβιογράφησε απλώς τη Μηνιάτη, αλλά τήν έζησε με τη δύναμη της άνήσυχης και δημιουργικής ψυχής της. Για τό έργο της μπορεί νά θυμηθῇ κανείς τη γγώμη του Έμερσων, πώς τά ιστορικά βιβλία τά γραμμένα με ευσυνειδησία και άπό ευγενείς ψυχές, όμοιάζουν τούς φάρους πού φωτίζουν τά περασμένα κύματα του χρόνου...»

Γ. Κ. ΑΣΠΡΕΑΣ «Βραδυνή»

«... Εί'ν ένα τέλειο έργο... Έργαφη με άγάπη...»

Κ. ΚΑΙΡΟΦΥΛΛΑΣ «Messenger d' Athènes»

«... Η Μαργαρίτα Άλβανά Μηνιάτη είναι άποτέλεσμα μεγάλων έρευνών και κόπων... Έχει χαρακτηρίσει ένθικόν... Οι Έλληνες πού θα τη διαβάσουν θα εκφράσουν τη χαρά και τήν ευγνωμοσύνη των στην κ. Άθ. Ταρσούλη.

ΜΙΧ. ΡΟΔΑΣ «Έλευθερον Βήμα»

«Μία άριστουργηματική βιογραφία».

Γ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ «Ανεξάρτητος»

ν' άγαπηθούμεν, και αυτή ή άγάπη θα συντελέσει, με τό νά προστατεύομε τό παιδί και νά εργαζόμεθα υπέρ της ειρήνης, σε μιá αδελφική συνεργασία για ένα καλύτερο μέλλον της ανθρωπότητας.

Τό Πρωτοδικείον Άθηνών ένέκρινε τό καταστατικόν της Ένώσεως Υπηρετιών Άθηνών και Πειραιώς. Πρόεδρος του νέου αυτού σωματείου εινε ή κ. Κούλα Καραγιαννάκη, γεν. γραμματεύς ή κ. Ζωή Χαλμπούκου. Τά γραφεία της Ένώσεως εινε όδός Μάρνης 21.

Η Έγκαιρος πληρωμή της συνδρομής της «Έλληνίδος» εξωμαλύνει πολλές δυσκολίες. Γι' αυτό κάμνομεν σήμερα έκκλησι στις άναγνώστριές μας για νά μάς καταβάλουν τήν τυχόν λήξασαν συνδρομήν των. Άπό τις έπαρχίες και άπό τό έξωτερικό παρακαλούμεν νά σταλή ή συνδρομή κατ' ευθείαν πρòς τήν ταμίαν του Ε. Σ. Ε. κυρίαν Ρίτσαν Κορομηλά, όδός Διογένους Λαερτίου 6 διά ταχυδρ έπιταγής ή διά χαρτονομισμάτων παντός κράτους.

«... Ευσυνειδησία... Άμεροληψία... Άυρισμός... Σημάδι πληρότητος και τελειοποιήσεως συστηματικής... Τό βιβλίο θα μείνη...»

ΤΕΛΛΟΣ ΑΓΡΑΣ «Πρωΐα» «Θάρος» (Πειραιώς)

«... Τό έργον τουτό δεν άποτελεί απλήν βιογραφίαν της μεγάλης Κερκυραίας... Τά διανοητικά και τά ψυχικά εφόδια της βιογράφου επέτρεψαν εις αυτήν νά παρακολουθήση τήν ζωήν και δράσιν της βιογραφουμένης έν τω πλαίσίω του κοινωνικού και ιστορικού περιβάλλοντος έν τω όποίφ αυτή έζησε».

Καθηγητής Π. ΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ «Κερκυραϊκόν Βήμα»

«Η κ. Α. Ταρσούλη διοχετεύει τις άνησυχίες της, τούς πόθους της, τά όνειρά της ζωντανεύοντας πρόσωπα πού έχει σκεπάσει ή σκόνη του παρελθόντος».

Κ. Β. «Έλληνική Έπιθεώρησις»

«... Η εργασία αυτή είναι επιστημονική και συγγραφική. Δεν σταματά στην απλή βιογραφία, παρά είναι κάτι έξωτεριώτερο. Ψυχογραφία...»

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΞΥΔΗΣ «Νέα Γράμματα»

«... Βρίσκει πάλι τήν ευκαιρία με τήν περιγραφική τη δύναμη νά μάς δώση λαμπρές εικόνες τών λαοτικών σαλονιών, τών τοπίων, άπό τήν αιώνια πόλη και ταυτόχρονα νά φωτίση έντονα τις έσωτερικές πτυχές μιáς πολυκύμαντης ζωής... Στο καθαρά αναλυτικό μέρος συναντούμε άδιάφευτα δείγματα μιáς κριτικής έμβάθυνσης και μιá στοχαστικότητα άνωτέρου ένδιαφέροντος...»

Γ. Δ. «Μακεδονικές Ημέρες» Θεσσαλονίκης

«Είναι άπό τά σπάνια ελληνικά βιβλία, τά καλογραμμένα. Έχει ποιήσει και μιá ευγένεια σκέψεως, πού σε κάνουν νά ξεχνάς τήν πεζή και συνειθισμένη ζωή. Μία μελέτη πολιτισμένη, μιáς πολιτισμένης Έλληνίδας.

ΛΙΛΙΚΑ ΝΑΚΟΥ

Quel joli livre... avec sa documentation precise, la poésie delicate qui accompagne l'analyse subtile d'un caractère de femme si attirante...»

Vos deux derniers livres sont vraiment un régal pour les lettrés et pour les amateurs MARIE LOUISE ASSERIN

“L'HELLENIS,”

Organe mensuel du Conseil National
des femmes hellènes

Rédaction-Administration: Rue Alex. Soutsou 26
Athènes, Mai 1936

Le premier Congrès Balcanique pour la Protection de l'Enfance qui a eu lieu du 5-9 avril à Athènes a été organisé par l'Union Internationale pour la protection de l'enfance qui depuis 1920 réside à Genève, et qui en grande partie est l'œuvre de la grande philanthrope Eglantine Jebb, et par la Ligue Patriotique grecque qui a travaillé avec un zèle tout à fait exceptionnel pour la réalisation et la réussite de ce congrès.

S. M. le Roi Georges a bien voulu accorder son haut patronnage au congrès. Les gouvernements des Etats Unis, de Belgique, France, Italie, Suède ont envoyé des représentants, ainsi que la S. d. N. et le B. J. T.

Les séances des différentes sections avaient plutôt un caractère d'informations. Il y a eu 3 sections; la première sous la présidence de Mr. Ekstrand, délégué de la S. d. N. s'est occupée de l'organisation générale de la protection de l'enfance dans les pays Balcaniques.

La seconde, que présida le prof. A. Deblé de l'Union Internationale pour la médecine enfantine préventive, ainsi que Mme. Liaptcheff, vice-présidente à l'Union Intern. pour la Protection de l'Enfance, a discuté les mesures à prendre pour la protection des enfants malades.

A cause de l'espace restreint dont dispose notre revue, nous nous bornons aujourd'hui à publier seulement les décisions de la troisième section qui était présidée par Mr. Thélén, membre du B. I. T. Nous remettons la publication des résultats des deux autres sections pour nos prochains numéros. Ces décisions se résument ainsi;

1) Les organisations privées doivent parvenir à participer aux commissions de l'Etat qui s'occupent de la protection de l'enfance, et collaborer avec elles.

2) Pour ce qui concerne la législation des enfants travailleurs, et des traités relatifs, les organisations privées devront user de leur influence sur les autorités de leurs pays, respectifs pour que les décisions prises soient sanctionnées par les corps législatifs dans le délais de 12-18 mois au plus tard.

3) Quant aux jeunes gens sans travail, il serait utile afin de diminuer les inconvénien,

résultant d'un chômage prolongé, d'organiser des cours supplémentaires et de mettre au vigeur les moyens que prévoit l'Assemblée de 1915.

4) Il est nécessaire que les bureaux de placement payant soient fermés, et de créer en même temps des bureaux spéciaux d'orientation professionnelle, de préférence gouvernementaux qui travailleraient en collaboration avec les bureaux de placement.

5) Les organisations privées ont le devoir de s'occuper de la question des loisirs des jeunes travailleurs et fonder des centres de distraction, des bibliothèques, des établissements de plein air avec des cours d'athlétisme etc.

6) Se soucier également de la protection des enfants qui travaillent à la campagne, et de créer un centre d'activité locale dans les villages pour l'éducation professionnelle et supplémentaire des jeunes. En donnant également un secours aux familles agricoles, on parviendra à empêcher beaucoup d'enfants de quitter leurs villages pour aller travailler dans les villes, où ils sont menacés de maints dangers.

7) Quant à la protection des enfants qui travaillent à différents petits métiers pour la plupart sans poste fixe les organisations privées doivent insister pour que le Traité de 1932 par lequel l'âge de l'enfant travailleur est défini soit sanctionné. Vu la triste situation de ces enfants, il est nécessaire de créer un service public spécial, à qui sera confié la protection des petits travailleurs. A la fin, des vœux ont été exprimés pour que les organisations privées soient en contact et collaborent entre elles et avec l'état, afin de trouver et d'appliquer les meilleurs et les moyens les plus efficaces pour la protection de l'enfant.

Quelques mots encore sur l'Assemblée générale du Conseil National des femmes Hellènes, qui a eu lieu le 30 mars. Toutes les corporations féminines qui sont membres du C. N. avaient envoyé leurs représentantes. La Secrétaire générale Mme. E. Vardas lu le compte-rendu de l'activité du Comité exécutif pendant l'année 1935. Nous apprenons que cinq nouvelles organisations féminines sont venues augmenter le nombre des membres du C. N. L'une d'elle est de Chypre, deux d'Athènes et deux de la ville macédonienne: Alexandroupolis.

Pendant l'année écoulée le C. N. a vivement pris part au mouvement féminin contre les hostilités pour le travail des femmes, tant de la part du gouvernement que de la part des institutions privées. Dans les numéros précédents nous avons mentionné toute cette activité. Toutes les sections du C. N. ont travaillé avec beaucoup de zèle pour la réalisation de leur programme et ont présenté de bons résultats.

L'édition d'un petit Manuel de toutes les Institutions philanthropiques et de prévoyance sociale de la Grèce entière fait honneur au Conseil National.

Επίδεξις
Ρυτίδα

Κύτταρα πρό
της χρήσεως
των ορμονών

Ο μαρσμός

Τμή δερματος

Αλανδινή ωμορφιά
δά τη δερμα υγιείας

ΚΑΙ Η ΥΓΕΙΑ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ
ΕΞΑΡΤΑΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΤΙ-
ΚΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΚΥΤΤΑΡΩΝ

Δέρμα δροσερό, νεανικό,
γεμάτο ζωή και υγεία ΔΕΝ
μπορείτε ν' αποκτήσετε, και νά
τό διατηρήσετε μάλιστα εφ' όρου ζω-
ής, χωρίς τις «HORMONES DE BEAUTÉ»
Σпеσιαλιτέ μοναδική στην Ελλάδα και
τό ανώτερο όλου τού κόσμου γιατί
έμπεριέχει έκχυλίσματα αδένων και
δερματος και επί πλέον φυτικές διτα-
μίμες που συμπληρώνουν την ενέρ-
γεια των ορμονών. Έπιδρά κατ' ευθείαν
στά κύτταρα. Τά διεγείρει, τά τρέφει,
τά πολλαπλασιάζει και επιφέρει την
πραγματική αναγέννηση τού δερματος.
Χρησιμοποιήστε άμέσως τις «HOR-
MONES DE BEAUTÉ» άνεξαρτήτως ποι-
ότητος δερματος και ΗΛΙΚΙΑΣ. Τό μα-
ραμένο πρόσωπο δά αναζωογονηθή.
Τό νεανικό δά διατηρηθή. ACADEMIE
DE BEAUTÉ Mlle KETTY ΕΡΜΟΥ 3F
ΤΗΛ. 22-098

Επίδεξις

Κύτταρα μετά
την χορήγηση των
HORMONES DE BEAUTÉ

Η υγεία

Τμή δερματος

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ — ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1893

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΕΙΣ ΑΡΙΘΜΟΝ ΠΑΣΗΣ ΑΛΛΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ, ΑΙΓΥΠΤΩ ΚΑΙ ΚΥΠΡΩ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΙΔΡΥΘΕΙΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

THE BANK OF ATHENS TRUST COMPANY 205, West 33rd Str. NEW YORK

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΝ ΟΨΕΙ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ

ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΛΛΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ

Νομικόν Γραφείον

Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Ἑλληνίδων

ΠΑΡΕΧΕΙ ΔΩΡΕΑΝ ΣΥΜΒΟΥΛΑΣ

Ἐκάστην Πέμπτην 12-1 μ. μ.

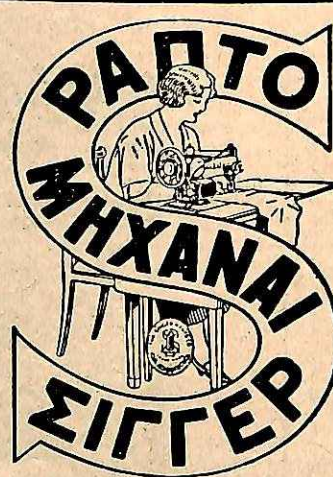
Ὁδὸς Ἀλεξάνδρου Σούτσου 26

**ΡΑΠΤΕΤΕ ΔΙ' ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΑΚΟΠΩΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΩΣ
ΜΕ ΤΟΝ ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΗΡΑ ΣΙΓΓΕΡ**

Ἐφαρμόζεται με μίαν βίδα εἰς οἰανδήποτε ραπτομηχανήν.
Παρέχεται ΔΩΡΕΑΝ πρὸς δοκιμὴν ἐπὶ 8 ΗΜΕΡΑΣ.

ΔΩΡΕΑΝ διδασκαλία κεντημάτων καὶ διαφόρων Ποικιλ-
μάτων με τὸν ΜΑΛΛΟΡΡΑΦΕΑ ΣΙΓΓΕΡ καθὼς καὶ
κοπτικῆς με ΙΧΝΑΡΙΑ ΣΙΓΓΕΡ δι' ἐσωτερικὰ καὶ ἔξω-
τερικὰ φορέματα ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδῶν. = =

**ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΣΙΓΓΕΡ
ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ**

ΠΡΩΙ ΚΑΙ
ΒΡΑΔΥ

OREODONT ΔΑΜΒΕΡΓΗ

“Ὅπως κάθε χρόνο καὶ
ἐφέτος τὰ μεγάλα κα-
ταστήματα

ΘΕΟΛΟΓΙΤΗ

θὰ λανσάρουν τὴν
μόδα τῶν

ΕΜΠΡΙΜΕ

με τὴν ἀπαράβλητον εἰς
πλοῦτον, ἐκλεκτικότη-
τα, χρωματισμοὺς καὶ
σχέδια συλλογὴν τῶν.

Δ.Μ.ΘΕΟΛΟΓΙΤΗΣ & ΣΙΑ

ΕΡΜΟΥ 21 - ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 7

**ΑΓΝΟΝ
ΒΟΥΤΥΡΟΝ
ΚΕΡΚΥΡΑΣ**

ΕΛΕΝΗΣ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ

ὑποστηρίζετε τὴν ἐγχώριον
βιομηχανίαν ἀγοράζουσαι τὸ
φρεσκότατο βούτυρό που
κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὴν Κέρ-
κυραν γιὰ τὸ τσάϊ σας γιὰ
τὰ γλυκὰ σας γιὰ τὰ φα-
γητά σας.

ΕΛΕΝΗ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ

ΚΑΝΙΓΓΟΣ 6

Τηλέφ. 23-163

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
ΙΔΡΥΤΗΣ
1841

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΧ. 1.205.000.000
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ (ΤΗ. 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1935) „ 9.959.000.000

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
ΙΩΑΝ. Α. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ ΑΛΕΞ. Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ:

Ἅγιος Νικόλαος (Κρήτη)	Θήβαι	Μεσσήνη
Ἀργίνοιον	Θήρα	Μιτυλήνη
Ἀγυιά	Ἰθάκη	Ναύπακτος
Ἀθήναι:	Ἰστιαία (Ξηροχώριον)	Ναύπλιον
Ὑπ/μα, ὁδὸς Μητροπόλεως 9	Ἰωάννινα	Νιγρίτα
» ἐν Καλλιθέᾳ	Καβάλλα	Σάνδη
» ἐν Νέᾳ Ἰωνίᾳ	Καλάβριτα	Ὀρεστιάς
» ἐν Παγκρατίῳ	Καλάμαι	Παξοὶ
Αἴγιον	Καλαμπάκα	Παπάδος (Μιτυλήνης)
Ἀλεξανδρούπολις	Καρδίτσα	Πάτραι
Ἀλμύρος	Καρλόβασι (Σάμου)	Πειραιεὺς
Ἀμαλίας	Καρπενήσιον	Πλωμάριον (Μυτιλήνης)
Ἀμύνταιον (Σόροβις)	Καρναὶ (Ἅγιον Ὄρος)	Πόρος
Ἀμφίκλεια	Καστοριά	Ποταμὸς
Ἀμφισσα	Κατερίνη	Πρέβεζα
Ἄνδρος	Κέρκυρα	Πύλος
Ἀργοστόλιον	Κιλκίς	Πύργος
Ἄρτα	Κοζάνη	Ρεδύμνη (Κρήτης)
Ἀταλάντη	Κομοτινή	Σέρραι
Βάμος (Κρήτη)	Κόρινθος	Σητεία (Κρήτης)
Βέργοια	Κύθηρα	Σικωνία (Κιάτον)
Βόλος	Κύμη	Σκιάθος
Γρεβενά	Κυπαρισσία	Σουφλίον
Γύθειον	Λαγκαδάς	Σπάρτη
Δημητσάνα	Λαμία	Σύρος
Διδημότειχον	Λάρισσα	Τρίκαλα
Δράμα	Λεβάδεια	Τρίπολις
Ἑδεσσα	Λευκάς	Φάρσαλα
Ἑλασσών	Λήμνος	Φλώρινα
Ἑλευθερούπολις (Πράβιον)	Λιμὴν Βαθέως (Σάμου)	Χαλκίς
Ζάκυνθος	Μεγαλόπολις	Χανιά (Κρήτης)
Ἡράκλειον (Κρήτης)	Μεσολόγγιον	Χίος
Θεσσαλονίκη		

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ : ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ: Rue Stamboul No 17

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΚΑΪΡΩ: Rue Emad el Dine No 17

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΝ ΖΑΓΑΖΙΚ: Rue Tewfiki

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ Ἑξωτερικοῦ

HELLENIC BANK TRUST COMPANY, NEW YORK: 51 Maiden Lane

Ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως μετὰ τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΟΛΟΣΧΕΡΩΣ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΑ \$ 1.350.000